

ועדה לקליטת עליה – תמליל

מספר הוועדה : 4

מקום ההתכנסות : אולם המועצה 2

תאריך הוועדה : ד' באדר תשפ"ה (04.03.2025)

מזכירת הוועדה בדיון : ברכה כהן

שעת תחילת הוועדה : 16:12

שעות סיום הוועדה : 18:05

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק בע"מ ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית
ירושלים

עיריית ירושלים וחברת גולד וורק בע"מ עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל
ערך. עם זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו טעויות
ו/או השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג ו R ים

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

כן, שלום. אז אני מתכבד לפתוח את ישיבת מספר 4 של ועדת עלייה וקליטה. נעשה סיבוב בגלל שיש פנים חדשות. אז נעשה סיבוב היכרות. אז.

יהודה פרוידגר:

יהודה פרוידגר, חבר הנהלת העיר.

פיני גלינקביץ:

פיני גלינקביץ, מנהל רשות הקליטה.

שמעון שור:

שמעון שור, עולי ירושלים.

דובר:

ארגון עולה?

שמעון שור:

ארגון עולה.

ויויאנה גולדברג:

אני ויויאנה גולדברג, רכזת עולים דוברי ספרדית ופורטוגזית.

אריאל אשכנזי:

אריאל אשכנזי, פרויקטור לדוברי ספרדית ופורטוגזית.

יגאל שטיינמן:

יגאל שטיינמן, מרכז תחום רווחה ומיצוי זכויות.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

אתה פרויקטור חדש?

אריאל אשכנזי:

אני חדש.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

אה, כן, זה.

אריאל אשכנזי:

כן.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

..

יגאל שטיינמן:

יגאל, רוחה ומיצוי זכויות.

אלה חודוס:

אלה חודוס, מנהלת מחלקה לקהילות ותרבויות עולים, רשות הקליטה.

ברכה כהן:

ברכה כהן, מזכירת הוועדה.

דן בן טל:

דן בן טל ייעוץ משפטי.

אפרת מיילס:

אפרת מיילס, מנהלת מדריכה במוקדי קליטה בשכונות, מרשות הקליטה.

עינת בן יהודה:

עינת בן יהודה, מנהלת המחלקה לקליטת עלייה, רשות הקליטה.

עדי רוזנברג:

אני עדי רוזנברג, אני מנהלת של מחוז דרום בירושלים, משרד העלייה והקליטה.

פיני גלינקביץ:

המנהלת החדשה של כל ה.. חדשה, כבר לא חדשה.

עדי רוזנברג:

זהו, חצי שנה כבר.

פיני גלינקביץ:

חצי שנה, וואו.

דוברת:

וואו.

עדי רוזנברג:

ותיקה כבר, וואו.

פיני גלינקביץ:

היישר מירוחם?

עדי רוזנברג:

היישר מירוחם.

פיני גלינקביץ:

יישר כוח, בהצלחה.

עדי רוזנברג:

תודה.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

אמור להיות גם, ראיתי.. חולה?

יהודה פרוידגר:

אלישבע קולא הגיעה אחרייך? אלישבע קולא הגיעה אחרייך?

עדי רוזנברג:

אלישבע?

יהודה פרוידגר:

קולא. את מכירה אותה? ..

עדי רוזנברג:

אה, אני מכירה אותה, כן, ברור.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

רגע, היא במקום..

יהודה פרוידגר:

היא הגיעה אחרייך?

עדי רוזנברג:

היא הגיעה לפניי.

פיני גלינקביץ:

הייתה פעם שפרה, מנהלת המחוז.

עדי רוזנברג:

שפרה...

פיני גלינקביץ:

את קטיה החליפה אווה.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

אווה..

עדי רוזנברג:

אווה היא מתחתיי.

פיני גלינקביץ:

אווה מתחתיה.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

אווה..

עדי רוזנברג:

מתחתיי. במחוז שלי יש שלושה מרחבים. מרחב אחד זה ירושלים ויהודה, אלישבע מנהלת אותו, ויש עוד שני מרחבים כאלה, של שדות אשקלון,

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

אוקיי.

עדי רוזנברג:

ויש באר שבע והנגב.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:
אוקיי.

עדי רוזנברג:
זה כאילו מירושלים עד אילת.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:
מירושלים עד אילת זה נקרא דרום?

עדי רוזנברג:
עד אילת זה דרום וירושלים.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:
דרום וירושלים, אוקיי. אז יש אחד בירושלים זה אווה.

עדי רוזנברג:
ירושלים ויהודה שזה בעצם לא רק העיר ירושלים, זה כל המסביב.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:
אז זה בכל המסביב..

עדי רוזנברג:
כן, המועצות, המועצה בנימין..

דוברת:
מרחב.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:
אוקיי. מרחב, המרחב ירושלים.

עדי רוזנברג:
זה מרחב.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

.. איפה יש?

עדי רוזנברג:

אשדוד אשקלון.

יהודה פרוידגר:

איפה בית שמש?

עדי רוזנברג:

בית שמש בירושלים.

דוברת:

במרחב ירושלים.

עדי רוזנברג:

מרחב ירושלים.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

אוקיי.

עדי רוזנברג:

אבל גם גוש עציון ואפרת.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

כל זה, זה ירושלים?

עדי רוזנברג:

ובנימין.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

כל זה ירושלים?

עדי רוזנברג:

קרית יערים, פסגת זאב. כל זה ירושלים.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

..

יהודה פרוידגר:

עתידה ירושלים שתתרחב לדמשק, אז עד אילת בינתיים היא התרחבה, בוא נראה איך היא לצד השני הולכת.

פיני גלינקביץ:

נהפוך הוא, לפוליטיקאים שבינינו, פעם היה מחוז ירושלים ומחוז הדרום.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

כן?

פיני גלינקביץ:

ובא משרד הקליטה ועשה, איך אומרים, חטא כפול? פעם אחת..

יהודה פרוידגר:

מוסיף חטא על פשע.

פיני גלינקביץ:

לפרוטוקול.

דובר:

זה הקלטה, זה בסדר.

עדי רוזנברג:

פיני אוהב פרוטוקולים..

פיני גלינקביץ:

לפרוטוקול. לא, כי זה הולך לאופיר תכף, אז.. זה אומר שהוא גם איחד את מחוז ירושלים עם הדרום ועשה חד, אבל הגדיל לעשות ולא קרא לזה מחוז ירושלים והדרום, אלא מחוז הדרום וירושלים.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

ירושלים.

יהודה פרוידגר:

אבל הוא כיפר בזה שהוא הביא אותה.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

הפה שאסר הוא הפה שהתיר. הפה שאסר הוא הפה שהתיר. טוב. אז נתחיל אז היום הנושא זה על העלייה של הדרום אמריקאים, דוברי הספרדית ו..

שמעון שור:

פורטוגזית.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

ספרדית ו...?

שמעון שור:

פורטוגזית.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

ופורטוגזית. שהיה, אנחנו יודעים שבקורונה וגם במלחמה, יש גם הרבה ביקוש של עולים, גם הפרויקטור יכול להגיד לנו, נכון?

פיני גלינקביץ:

תיכף נשמע הכל.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

יש ביקוש, נשמע כמובן. אז החלטנו לעשות ועדה על נושא זה, לראות איך אנחנו, מה המספרים, איך להתכונן, בעזרת השם כדי לקבל אותם, אפילו שהם לא צרפתים. סליחה, סליחה.

עינת בן יהודה:

הכל הולך לפרוטוקול.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

עדיין לא מכירים אותי, אז, איך לקבל אותם הפוך.. בגלל שהם מכירים אותי הם יודעים שזה רק.. בעזרת השם, אז נתחיל. מה? אז נתחיל עם עינת בן יהודה מנהלת המחלקה לקליטה.. בכבוד.

פיני גלינקביץ:

אני רק אקדים מילה,

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

כן.

פיני גלינקביץ':

ואני אגיד שהצטרפה אלינו ג'ורדנה.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

ג'ורדנה, כן.

ג'ורדנה דיסגניולסקי:

סליחה על האיחור.

פיני גלינקביץ':

שהיא מרשות.. שהיא מרשות התעסוקה בעיריית ירושלים והיא אחראית על הנושא של העולים בתעסוקה. זאת אומרת מה שאנחנו תמיד מדברים על זה שעובדים כדי, באיזשהו רשת שבכל מקום ייתנו את הדגש לנושא של עלייה וקליטה. רשות התעסוקה באמת מאוד מעורבת, מאוד שותפה.

עדי רוזנברג:

והיריד שעשינו ביחד.

ג'ורדנה דיסגניולסקי:

נכון.

פיני גלינקביץ':

הכל ביחד. ירושלים העיר שעושה את כולם,

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

חברים.

דוברת:

כן.

פיני גלינקביץ':

מחברים זה תוכנית שלכם?

עינת בן יהודה:

טוב, אז מכיוון שהתחלנו ככה טיפה בדילי, אני אקצר את החלק שלי כדי לאפשר לאחרים, מה שנקרא, למי שנוגע באוכלוסייה ועושה את העשייה ככה לפרט ולספר לנו. אני רק אומר שבשנתיים האחרונות החלטנו, כמו שבאמת אמר היושב ראש, זה לשים דגש על אוכלוסייה של דוברי ספרדית ופורטוגזית. זאת הקבוצה הרביעית בגודלה בירושלים, מבחינת אוכלוסיות העולים, אחרי דוברי אנגלית, צרפתית ורוסית. אך בפער יותר קטנה מאחרות, עוד מעט ככה ויויאנה גם תתייחס ותציג נתונים. ולכן הרבה פעמים זה יותר קשה לתת שירות כשמתעדים יתרונות של אוכלוסיות גדולות. גם בפריסה של מוקדי הקליטה בשכונות, כשיש לנו מיעוט של עולים דוברי שפה מסוימת, אנחנו ניתן עדיפות וניקח מנהל מוקד קליטה ונשים גם משאבים איפה שיש את הריכוז הגדול של האוכלוסיות, זה טבעי, זה בכל המחוזות. ואנחנו הבנו וראינו שיש צרכים ומאפיינים של האוכלוסייה הזאת שצריכים לתת עליהם את הדעת ולתת דגש מיוחד. והתחלנו באמת עם פיילוט קטן וברוך השם, היום יש לנו את ויויאנה שעובדת ככה גם לרוחב בנושא הזה של קליטה, וכמובן שפרויקטור, הייתה פעם חצי משרה, נכון? והיום זה משרה מלאה. שמנו דגש על הנושא הזה, וככל שהתחלנו, הגיעו הפניות והגיעו, ברגע שמנגישים את השירותים, האוכלוסייה מגיעה ומצביעה ברגליים וככה אנחנו יכולים לדייק יותר את המענים. אז אני כאן אעצור, לא אאריך יותר, אעביר את הרשות לדיבור לווייאנה שתתחיל עם ההצגה של הנושא, גם נתונים, גם קצת מה נעשה עד כה.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

ויויאנה, היום יש.. איך אומרים שבבית וגן?

ויויאנה גולדברג:

אני?

עינת בן יהודה:

גם לזה נגיע.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

לא, לא, לא, יש בבית וגן הרבה דוברי ספרדית, והרבה דוברי צרפתית. מתי שומעים מדברים בעברית בבית וגן? מתי שדובר צרפתי ודובר ספרדי נפגשים, אז מדברים בעברית ביחד.

עינת בן יהודה:

יפה.

ויויאנה גולדברג:

כן.

עינת בן יהודה:

ובאמת, בית וגן היא אחת השכונות שיש בה את הריכוז הכי גדול,

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

כן, שאני שומע אותם, אני רואה אותם, ריכוז גדול.

עינת בן יהודה:

אתה לא רק שומע אותם ורואה אותם, אלא גם משקיע בהם.

יהודה פרוידגר:

יש לנו בפסגת זאב.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

כן, כן.

יהודה פרוידגר:

יש גם בפסגת זאב..

עינת בן יהודה:

מעט מאוד.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

לא, לא, לא.

עינת בן יהודה:

עוד מעט נראה את הנתונים.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

בית וגן נראה לי זה הריכוז..

עינת בן יהודה:

זה הריכוז הכי גבוה.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

הכי גבוה, נכון?

עינת בן יהודה:

ולכן בחרנו, לכן בחרנו גם להציג קצת יותר. זה באמת שכונה שיש בה ריכוז מאוד-מאוד גדול. תכף נשמע. אני מקווה שאסתר תצטרף אלינו... מרכז הקליטה בבית וגן ושם יש לה עבודה באמת ממוקדת עם האוכלוסייה הזאת. וויאנה.

וויאנה גולדברג:

אוקיי. טוב, אז תמונת מצב של דוברי ספרדית ופורטוגזית ב-2024.

יהודה פרוידגר:

אנחנו מרשים לך לשבת.

וויאנה גולדברג:

מה? כן?

יהודה פרוידגר:

מרשים לך לשבת.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

כן, כן.

וויאנה גולדברג:

לא נוח לי לשבת.

עינת בן יהודה:

קומי, קומי, אז תעמדי.

יהודה פרוידגר:

תעשי מה שנוח לך.

עינת בן יהודה:

וויאנה..

וויאנה גולדברג:

..

יהודה פרוידגר:

לא, תעשי מה שנוח לך.

עדי רוזנברג:

היא מגיעה ממדינה..

עינת בן יהודה:

מהאוניברסיטאות..

עדי רוזנברג:

22 שנה היא עמדה ודיברה, אז היא רגילה לזה.

עינת בן יהודה:

אז תעשי מה שטוב לך ומה שנוח לך.

יהודה פרוידיגר:

מה שנוח לך.

עינת בן יהודה:

כן.

ויואנה גולדברג:

כן, זה מוזר לי לשבת באמת. גם בלי הגיל ובלי הטוש.. לא, הגיל זה היה מזמן אבל טושים זה חסר לי באמת.

עדי רוזנברג:

זה פה.

ויואנה גולדברג:

לא, אבל פה זה קרוב אליי. זה בסדר?

עינת בן יהודה:

מה שאת רוצה.

פיני גלינקביץ':

כל אחד איך שאת רוצה.

עדי רוזנברג:

כל אחד מסתכל במקום אחר.

ויואנה גולדברג:

אוקיי. אז כל אחד מסתכל איפה שהוא רוצה.

פיני גלינקביץ':

.. הכי קל.

ויואנה גולדברג:

טוב, כמה נתונים לפי הדשבורד שלנו זה על דוברי ספרדית. המספר 1,662 זה מה שיש לנו עולים שיש, שהם נמצאים, שגרים בירושלים, של עולים חדשים כמובן.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

10 שנים, נכון?

ויואנה גולדברג:

עד 10 שנים, עד 10 שנים זה המספר. אנחנו יכולים לראות עוד נתונים פה, למשל שהרוב.. כאילו כמות מאוד גדולה פה למעלה, מגיע מארגנטינה, 630, קצת יותר מחצי, זה ממקסיקו. אחר כך רואים כבר הפרש, פער יש מספרד, מקולומביה, ונצואלה, צ'ילה, אורוגוואי, אקוודור. גם יש מפרו. פה... עוד משהו שאנחנו יכולים לראות פה בטבלה, זה שכמעט יותר מחצי הם נשואים, מצב משפחתי וגם רווקים, יש מעט גרושים ואלמנים, דווקא את הגרושים ואת האלמנים אנחנו מרגישים יותר בפניות, כי הם לבד. ובקשר לגילאים של העולים, יש הרוב נמצאים פה באמצע, הם צעירים בין 20 ל-39, יש ביחד איזה 54 אחוז, אני חושבת. אוקיי, ויש, רואים שיש מספר, עלייה משמעותי ב-24 לעומת השנים האחרות, כאילו הכל זה יחסית, אבל יחסית למספרים שהיו. בקשר לקבוצות הכי גדולות, מה ההבדלים, או מה המאפיינים שיש לקבוצות האלה. העולים מארגנטינה, אנחנו יכולים לראות שיש הרבה אקדמאים שמגיעים. הרוב ללא הון עצמי, חלק מהצעירים דוברים, מדברים עברית, המבוגרים כמעט ולא מדברים עברית. ואנגלית הרוב לא מדברים אנגלית. עולים ממקסיקו, יש קצת, אפשר להבדיל, שם לראות את האלה שהגיעו, שהם יהודים מלידה, מרגישים את זה גם בפניות בקשר למי שמגיע או לא מגיע, שהם יותר מסודרים גם כלכלית, גם יש להם שפה,

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

שפה.

ויואנה גולדברג:

עברית או אנגלית. ולעומת אלה שהם עברו תהליך גיור והם מגיעים בלי הון ובלי שפה וזה, אלה יותר אני מכירה דרך הפניות. עולים מספרד הם גם..

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

מה שמעניין שאנשים שפחות מסתדרים,

ויואנה גולדברג:

כן.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

הם הכי הרבה עולים. בארגנטינה, זה הרבה הכי עולים, נכון? זה העולים הכי..

ויואנה גולדברג:

מסתדרים, מסתדרים. כאילו, יש הרבה מגיעים..

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

לא, כאילו קשה להם והם יותר עולים.

ויואנה גולדברג:

כן.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

והמקסיקנים שיש להם כסף, יש להם שפה, ופחות מגיעים לארץ.

ויואנה גולדברג:

כן. יש את העניין של ציונות גם.

אריאל אשכנזי:

.. הכלכלי הוא יציב...

עינת בן יהודה:

עולים מארגנטינה יש גם הרבה צעירים.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

שמעת?

עינת בן יהודה:

יש גם הרבה מאוד צעירים.

אריאל אשכנזי:

..פחות יהודים.. חיפוש..

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

בארגנטינה זה יותר..

אריאל אשכנזי:

המצב הוא לא יציב.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

הוא לא יציב.

יהודה פרוידגר:

לא יציב אז בורחים לפה.

אריאל אשכנזי:

.. כלכלית.. אז יש צורך ...

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

הבנתי.

יהודה פרוידגר:

ואתה חושב, עכשיו זה תקטן העלייה מארגנטינה בעקבות הנשיא? והייצוב, והמצב הכלכלי יחסית?

ויואנה גולדברג:

.. יש, זה תמיד יש קשר.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

(בצרפתית) יותר, מספר יותר גדול.

עינת בן יהודה:

כשארילאל התייחס לדברים שקשורים לעידוד עלייה, ולחלק הזה של הטרור עלייה וכולי, אולי הוא יוכל לתת איזה שהם אולי עוד דגשים על הנושא הזה.

ויואנה גולדברג:

עולים מספרד, גם יש, לפי מה שאני רואה שהרוב הם סטודנטים, יותר מסודרים, פחות מגיעים אליי. עולים מקולומביה ו-ונצואלה, זה הרוב של הפניות, הרבה מאוד פניות.. זה גם אתה רואה את זה גם מארגנטינה וגם מהעולים מקולומביה ו-ונצואלה, הרוב שמגיעים הם בלי שפה, בלי הון עצמי, הם הרבה בתהליך גיור,

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:
תהליך גיור.

ויואנה גולדברג:
.. תהליך גיור אז עד שיש להם תעודת זהות הם הרבה בעיות כלכליות, ולהסתדר מכל הבחינות. גם אם יש להם ילדים בכלל. ובחרדים שזה קבוצה כאילו באופן כללי, לא לפי מוצא, שזה משפחות צעירות עם ילדים קטנים.

יהודה פרוידגר:
חרדים באמת לומדים בחוץ לארץ בכולל? יש הרבה חרדים עובדים.

פיני גלינקביץ:
לא, פה, לא, פה.

ויואנה גולדברג:
פה, פה, פה, זה הכל פה.

יהודה פרוידגר:
אה, פה.

עדי רוזנברג:
אנחנו הופכים אותם להיות חרדים.

אריאל אשכנזי:
יש גם כוללים..

יהודה פרוידגר:
הם הולכים....

ויואנה גולדברג:

טוב, מה שאמרנו בקשר לשפה, כאילו יש בעיות עם השפה, עברית, מעט עברית, לא מדברים אנגלית.
יש להם..

פיני גלינקביץ:

האלה שמגיעים מארגנטינה, מקסיקו,

ויואנה גולדברג:

כן.

פיני גלינקביץ:

מספרד קצת יותר מעניין. זאת אומרת זה מרכז אירופה, זה ארץ, כאילו, מאיפה הם מגיעים בספרד?
יש לכם מושג?

ויואנה גולדברג:

אני פחות מכירה אותם. אני רואה פה ושם בפעילויות שלנו,

פיני גלינקביץ:

אז אולי..

ויואנה גולדברג:

אבל לא..

אריאל אשכנזי:

אני יכול להגיד.

פיני גלינקביץ:

כן? איפה מספרד?

אריאל אשכנזי:

בדרך כלל ממדריד, ראה מליאה. מליאה, אתם יודעים איפה זה ממוקם?

דוברת:

לא.

אריאל אשכנזי:

ליד מרוקו.

פיני גלינקביץ:

כן, כן. בדרום כאילו?

אריאל אשכנזי:

יותר כאילו..

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

גיברלטר..

אריאל אשכנזי:

כן. אה? לא, לא, לא. זה מעבר לים. נכון יש גיברלטר, יש ים, ויש מרוקו.

ג'ורדנה דיסגניולסקי:

כן, זה כאילו בצד של מרוקו.

אריאל אשכנזי:

אז זה בצד, המזרחי. לא מזרחי, כן, מזרחי של מרוקו, יש נקודה קטנה בפינה, שזה אזור ספרד.

עדי רוזנברג:

שהיא שייכת לספרד?

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

מליאה.

עדי רוזנברג:

ומגיעים משם הרבה?

אריאל אשכנזי:

הרבה, כן.

עדי רוזנברג:

והם כאלה שעברו ממרוקו, דוברים צרפתית וספרדית, או שרק ספרדית?

אריאל אשכנזי:

יש, יש גם,

עדי רוזנברג:

שהם כאילו משם..

אריאל אשכנזי:

הרוב הם דוברי צרפתית במרוקו..

עדי רוזנברג:

כי בסוף הרבה מאוד..

אריאל אשכנזי:

אבל יש מטטואן ומטנחר,

דוברת:

נכון.

אריאל אשכנזי:

טנג'ר.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

טנג'ר.

אריאל אשכנזי:

אלג'יר, דוברי ספרדית שהגיעו לספרד, ונצואלה.

יהודה פרוידג'ר:

בדרום אמריקה, מי פורטוגזית ומי ספרדית?

דוברת:

רק ברזיל.

אריאל אשכנזי:

ברזיל.

ויויאנה גולדברג:

עוד מעט נדבר על הדוברי פורטוגזית. פה זה בינתיים רק דוברי ספרדית. ואני אמשיך עם זה אחר כך עם ה.. הנה, נתונים לפי המוקדי קליטה. רואים שבאמת בבית וגן יש ריכוז מאוד גדול של עולים עד עשר שנים, 359, זה ממש גדול, בגלל זה אסתר תספר לנו עוד מעט. אחר כך יובלים 194. לב העיר 152. גינות העיר זה איפה שאני יושבת, בגינות העיר גם יש אוכלוסייה גדולה ואחר כך המספרים יותר קטנים ואנחנו מנסים לעשות שיתופי פעולה עם כל המוקדים. עכשיו, בקשר לדוברי פורטוגזית. דוברי פורטוגזית זה מספר יותר קטן 499 עולים חדשים שגרים בירושלים, לא רואים גם עלייה משמעותית בין שנה לשנה, בקשר ל-המקור, הם רואים שהרוב הם באים פה, זה ממש כמעט כולם מגיעים מברזיל, ועוד מעט עולים מגיעים מפורטוגל.

עדי רוזנברג:

מי שיודע פורטוגזית, יודע גם ספרדית או לא?

יהודה פרוידגר:

לא.

עינת בן יהודה:

לא, לא בהכרח.

יהודה פרוידגר:

לא בהכרח.

עדי רוזנברג:

זה שתי שפות לגמרי אחרות?

ויואנה גולדברג:

אבל אפשר להסתדר.

אריאל אשכנזי:

מאוד דומות.

ויואנה גולדברג:

לא, לא, זה מאוד דומה.

שמעון שור:

מי שיודע פורטוגזית יכול לדבר ספרדית.

וויאנה גולדברג:

כן.

שמעון שור:

מי שמדבר ספרדית, קשה לו לדבר פורטוגזית.

עדי רוזנברג:

לא, אז השאלה אם כאילו כשעושים דברים משותפים זה נותן להם מענה? הם כאילו..

שמעון שור:

זה קשה.

עדי רוזנברג:

או שזה כאילו כמו..

עינת בן יהודה:

זה לא קשור רק לשפה, זה קשור גם לתרבות.

עדי רוזנברג:

גם תרבות.

אריאל אשכנזי:

תרבות.

עדי רוזנברג:

זהו.

עינת בן יהודה:

היא תתייחס לזה, זה קורה בנפרד.

וויאנה גולדברג:

נכון, נכון, וזה קצת עושים..

שמעון שור:

בתור ברזילאי אני אומר לך זה קשה.

ויויאנה גולדברג:

כן.

עדי רוזנברג:

כן?

שמעון שור:

למרות שאני פה כבר לא בזה, אבל נגיד .

ויויאנה גולדברג:

כן, למרות..

שמעון שור:

פעם הייתי.

ויויאנה גולדברג:

לדוברי פורטוגזית הרבה יותר קל להבין ספרדית, מאשר לדוברי ספרדית שזה יותר קשה. בגלל המנגינה, בגלל..

פיני גלינקביץ:

אבל את מבינה שעל פי נוסחת חברו.. לוקחים את כולם בחבילה אחת ומחלקים כדי למצוא את הפרויקטור ואז אומרים, יש לך 0.7 לדבר הזה.

עינת בן יהודה:

פרויקטור, כן.

פיני גלינקביץ:

סתם, זה קשיים מהשטח אל מול ה.. אוקיי.

ויויאנה גולדברג:

קשר למצב המשפחתי זה מאוד דומה למה שראינו קודם. פה יש יותר נשואים, זה משפחות צעירות, הרבה מאוד משפחות צעירות עם ילדים קטנים, יש גם רווקים ופה רואים גם את האוכלוסייה אותו דבר, כמעט 60 אחוז, בין 20 ל-39 הגיל. איפה הם נמצאים? הרוב, רוב דוברי הפורטוגזית נמצאים בשכונות רמות, ושם יש לנו קשר מאוד חזק איתם, ועושים הרבה פעילויות ביחד, ואחר כך יש, רואים גם שיש במקומות אחרים אבל הרבה פחות.

יהונתן אמואל:

הרבה עובדים שם בחינוך מיוחד, בבית ספר. יש שם איזה בית ספר קרן אור, יש שם המון פורטוגזים.

ויואנה גולדברג:

ברמות?

יהונתן אמואל:

כן.

יהודה פרוידגר:

ילדים או עובדים?

יהונתן אמואל:

עובדים בבית ספר.

פיני גלינקביץ:

יש שם גם שתיים או שלוש עמותות שהם גם מפעילות.

ויואנה גולדברג:

כן. את זה, כן, נזכיר עכשיו.

פיני גלינקביץ:

תכף תתייחסו לזה. כן.

ויואנה גולדברג:

דוברי פורטוגזית, מה שאמרתי קודם, הרוב הם צעירים, זוגות עם ילדים קטנים, בני בין 20 ל-40, דתיים הרוב עד חרדים.

יהודה פרוידגר:

והמצב הכלכלי שלהם?

ויואנה גולדברג:

יש כל מיני. כל מיני, לא, לא עשירים במיוחד..

פיני גלינקביץ:

תחזירי רגע אחורה. אפשר?

שמעון שור:

שוב פעם, אלה שבאים מקהילות..

דוברת:

תנסי להחזיר אחורה.

שמעון שור:

מקהילות מבוססות ובאים גם עם רקע של שורש של קהילה יהודית. באופן עקרוני, מכינים את תהליך העלייה והם באים עם מקצוע, באים עם איזשהו רקע גם כלכלי. אלה שבאים מתהליכי גיור, כבר לא ממרכזי אוכלוסין או קהילות. מצבם הכלכלי ירוד ביותר, בדרך כלל זה מוקדי מצוקה, החל מהילד או הילדה וכלה במשפחה ברמות של תעסוקה, כלכלה, חינוך.

יהודה פרוידגר:

למה הם רוצים להתגייר?

שמעון שור:

הו-הו, זה סיפור גדול, כי יש גם סיפור של כנסיות, השתייכות לכנסיות, הסיפור של הסינדרום הירושלמי, סינדרום של ישראל זה דבר שמושך. הם בורות, יש הרבה בורות אבל אנשים באים, באים..

עינת בן יהודה:

ונגיד שבמסגרת הצעירים שרוצים להגיע ולהתקרב ליהדות, חלקם אולי יהודים עם זיקה, איך אומרים? יהודים עם זיקה רחוקה, או..

יהודה פרוידגר:

צאצאים..

עינת בן יהודה:

צאצאי אנוסים, זה סיפור אחר, זה אני יכולה להביא את המחקרים האחרים של אחותי, אבל לא כאן. אבל הצעירים שכן רוצים להתקרב, עולים בתוכניות וברמות, סליחה שאני מקדימה את המאוחר,

פיני גלינקביץ':

בגלל זה אני אומר את..

עינת בן יהודה:

סליחה שאני מקדימה את המאוחר, היא תכף תתייחס לזה אבל יש בעצם שתי עמותות, שערי בינה, לדעת, אוקיי? שהם מעלים רווקים, רב שממש מביא לארץ בעלייה ממוקדת, לווילות שלהם שם, ליחידות הדיוור שלהם שם, צעירים, גברים צעירים, נשים, מקרבים אותם ליהדות וכולי. לרוב הם הרבה פעמים מתחתנים גם ביניהם, ונשארים לגור בשכונה, בשכונה או גולשים לרמת שלמה. ומתוך אלה שכבר כאן קמו, הקימו את ביתם כאן, יש לנו כבר את הדור הבא, ואיתם זאת קהילה שככה ויויאנה וגם לנה, מנהלת מוקד לשם עובדת הרבה, זאת קהילת גשר אבל תקחי את זה מכאן ותמשיכי.

ויויאנה גולדברג:

אוקיי. בעבודה שלנו יש את הפן הפרטני והפן החברתי. בקשר לפן הפרטני, היו ב-2024, 720 פניות, זה לא כולל רישום לפעילויות. עוד מעט אני אפרט יותר. ועולים שפונים, לא יודעת אם אתם מרגישים אותו דבר, אבל שיש הבדל משמעותי בין העולים המבוגרים יותר והצעירים. אלה שהם בני נגיד, בין 50 ל-70, שמגיעים עם הרבה נושאים, עם הרבה שאלות והם הופכים ללקוחות קבועים, הם חוזרים כל הזמן די תלתיים גם, והצעירים שהם מגיעים עם משהו מיוחד, נגיד, בעיה ורוצים עזרה כדי לקבל הנחה בארנונה, וזהו, ולא חוזרים, ולא רואים.. רואים אותם בפעילויות אבל לא במשרד.

יהונתן אמואל:

כי קשה להם עם המקוון בטח.

ויויאנה גולדברג:

עם מה?

יהונתן אמואל:

היום הפניות נעשות בצורה מקוונת.

ויויאנה גולדברג:

כן, כן.

יהונתן אמואל:

דרך האינטרנט, אז המבוגרים קשה להם.

ויויאנה גולדברג:

המבוגרים, כן, קשה להם מכל מיני בחינות וזה נכון.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

ואיך יודעים,

ויואנה גולדברג:

זה אחת מהבעיות.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

הצטרף אלינו סגן ראש העיר, ידידי אריה קינג.

אריה קינג:

שלום לכם.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

איך הם יודעים שיש מוקד לפניות? כאילו מי מדריך אותם? הפרויקטור? איך הם יודעים שאפשר להגיע אלייך?

ויואנה גולדברג:

איך הם מגיעים אליי?

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

כן. דרך מה?

ויואנה גולדברג:

דרך הפעילויות. דרך הפעילויות הרבה, אנחנו עושים, מארגנים. אני בשיתוף פעולה עם כל הארגונים שעוד מעט נראה אותם, אז אני מציגה את השירותים שלנו, ככה הם מכירים שיש שירות וזה קיים, אז הם מגיעים אליי.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

אוקיי, זה דרך העמותות.

עינת בן יהודה:

לא רק.

ויואנה גולדברג:

לא, לא. דרך הפעילויות, אני מציגה את השירותים, אני מגיעה, מציגה את השירותים שלי.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

אוקיי, אבל איך הם יודעים את זה? איך הם מודעים על זה?

ויואנה גולדברג:

על הפעילויות?

עינת בן יהודה:

זה לא שונה, זה לא שונה ממוקדי הקליטה בשכונות. מה שאנחנו עושים, סליחה רגע אני אתייחס,

ויואנה גולדברג:

כן.

עינת בן יהודה:

אני רוצה להתייחס התייחסות רחבה יותר. אחד, אנחנו מקבלים כל חודש בצורה מקוונת מהמשרד לעלייה וקליטה, בצורה מאובטחת התכוונתי לומר, מידע לעולים שהגיעו, אוקיי? זה בעצם, כאן זה התפקיד של אריאל, הוא תכף יתייחס, בשנה הראשונה. הוא יודע על ויואנה והוא יכול להפנות עולים.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

אוקיי.

עינת בן יהודה:

זה פעם אחת. פעם שנייה, השיתוף פעולה עם הארגונים, פעם שלישית מוקדי הקליטה בשכונות. ויואנה מנהלת כבר קבוצה שהולכת ומתרחבת, קבוצות, קבוצות ובמדיה החברתית,

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

אוקיי. אוקיי, הבנתי.

עינת בן יהודה:

וזה לא מספיק. עוד ועוד אנחנו מתרחבים.

ויואנה גולדברג:

אז זה כמה דוגמאות בקשר לפניות. זה כאילו אני לא יכולתי לקחת את כל הפניות אבל כן לקחתי את הקבוצה הכי גדולה שלנו לספרדית שזה מארגנטינה, מכמה חודשים שב-24, והסתכלתי כאילו על מה, מה קורה שם. ראיתי שהצעירים מגיעים עם פנייה אחת או עד שלוש פניות, זה לפי הנתונים שיש לי, והמבוגרים מעל גיל 40 יכולים להגיע עוד פעם ועוד פעם ועוד פעם, יש שמונה עד 21 פניות,

יש משפחה שעברה לירושלים מעיר אחרת, אחרי שלוש-ארבע שנים שעשו עלייה, תוך חודשיים נראה שהיו 27 פעמים משהו כזה, כאילו כי הגיעו עם הרבה מאוד נושאים. אני לא יודעת אם זה מקרה של מורכב, אבל כן. הם מגיעים עם הרבה מאוד פניות בדברים שלא יודעים מה לעשות, שהם מרגישים אבודים ויושבים ולא פעם אחת הם בוכים לי וצריכים הרבה ליווי והרבה תמיכה והרבה הקשבה. הנושאים המרכזיים בפניות האלה, שאני עשיתי את הניתוח זה סיוע בתרגום, בהבנה המסמכים, זה הכי-הכי, בגלל זה חוזרים כל הזמן. קיבלתי הודעה מביטוח לאומי, קיבלתי הודעה מהארנונה, מה? זה? מה, מה, מה אומר, מה כתוב, מה? זה ממש קשה להם. נושא הארנונה, כל מיני הנחות, חובות ותשלומים, גם בקשר לחובות ותשלומים מגיעים הרבה עולים מבוגרים שהם נכנסים יש להם פתאום עיקולים בבנק, בחשבון, ואין להם מושג מאיפה זה יצא, אם זה מארנונה, אם זה מביטוח לאומי, לא יודעים מאיפה זה הגיע להם ולא יודעים איך לצאת מזה. הזמנות תורים דיגיטליים, ביטוח לאומי, ששם צריכים ליווי גם להגיע איתם שזה לא מה..

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

פיוזית.

ויויאנה גולדברג:

שאני יכולה להגיע אבל כן, זה משהו שצריכים לעבוד על זה. אני הרבה בטלפון עם הפקידים וכל הזמן כדי שנוציא משהו מזה. חיפושי עבודה. סיוע ורישום פחות, זה פחות זה קיבלתי, היה לי בזמן האחרון, בזמן שלא היה פרויקטור רישום לילדים למוסדות חינוך, דיור כן, חיפוש דירה, חוזה שכירות, לקרוא, מה עם זה, לחתום, לא לחתום, מה לעשות, מה לשנות. הנושא של העברית כמובן וגם קצבת אזרח ותיק. שיתופי פעולה, זה כמו שעינת אמרה, יש שיתופי פעולה מצד אחד עם מוקדי קליטה שמנסים לעשות כל מיני דברים ביחד, סיוע בגיוס עולים לדוברי, לעולים בעברית באולפן, או בחוג עברית, או גם עשינו ערב זכויות ביחד, יותר מפעם אחת חיבור, וגם הייתה עולה, נגיד איזה דוגמה, שהגיעה, רקדנית של עבודה וזה, חיברתי אותה לטד.. לגבעה צרפתית, והיא פתחה, היא פתחה שם חוג לריקודי עם. פעילויות ... עובדים, גם. וכמובן פניות, פניות שכל פעם שהם מגיעים למנהלים ולא יכולים להסתדר עם המנהלת קליטה בגלל השפה, אז הם מעבירים אותם אליי, או שכאילו, אם אני רואה שהם במצב שהם כן יכולים להשתלב, הכי חשוב לי זה נראה לי שהם ייכנסו כמה שאפשר בתוך השכונה ולמנהל, אז אני, כאילו אנחנו בקשר תמיד עם המוקדי קליטה. במקביל יש לנו את השיתופי פעולה עם כל הארגונים של העולים, בעיקר אירועים לציון חגים, מסיבות, מפגשים חברתיים שעל זה אני אדבר עוד מעט עוד טיפה. הרצאות וסדנאות, סיורים, גם יריד שגם על זה אני אגיד מילה, גם יריד זכויות וגם אומנים. אוקיי. קהילות וארגונים לדוברי ספרדית. יש את העולי כמובן, הכי ותיקים, שעוזרים, שנותנים את הנשמה, הם שם לא רק למימוש זכויות, גם אם עולה צריך סיוע בכל דבר, הם שם, נמצאים תמיד, מלפני שפותחים את הגמ"ח כבר אסתר נמצאת שם ומחכה שיפתחו להביא, להשיג מקרר או מכונת כביסה לעולים, כל מה שהם צריכים. משואה ... שאין להם מקום קבוע, שזה קהילה של עובדת עם עולים צעירים, בין 18 ל-15, ועושים הרבה שבתונים ביחד.

עינת בן יהודה:

בין 18 ל-35.

ויואנה גולדברג:

הגיל.

עינת בן יהודה:

לא בין 18 ל-15, בין 18 ל-35.

ויואנה גולדברג:

35, מ-18 עד 35, מה, אמרתי משהו אחר?

עינת בן יהודה:

בסדר, כן, כן, תמשיכי.

ויואנה גולדברג:

אוקיי, יכול להיות שאמרתי משהו אחר.

יהודה פרוידיגר:

רק הם לא יכולים בבית של משואה? כאילו יש שם שלוחה של המנהל הקהילתי.

ויואנה גולדברג:

איזה שלוחה?

יהודה פרוידיגר:

בגבעת משואה. שלוחה ש..

עינת בן יהודה:

משואה זה השם של העמותה.

יהודה פרוידיגר:

נכון, נכון. חשבת...

עינת בן יהודה:

לא, הם עושים, הם גם נמצאים באזור אחר, הם יותר בדרום העיר,

ויויאנה גולדברג:

כן.

עינת בן יהודה:

נקרא לזה דרום-מזרח העיר. כן, תמשיכי.

ויויאנה גולדברג:

עכשיו בקשר לרמות, מה שדיברנו קודם. יש כל מיני מקומות בקשר לדוברי פורטוגזית. יש את שערי בינה ושערי דעת, שהם צעירים, רווקים, ואחר כך שהם בוגרים ומתחתנים ועוברים לגשר, שעם גשר יש לנו קשר מאוד חזק, עובדים ביחד, עושים הרבה פעילויות ביחד, כולם ברמות וגם יש כולל דרך התורה, שהם לא, זה משהו אחר. הם, יש 60 אברכים שהם לומדים בכולל, ויש את המשפחות שלהם וגם יש להם פעילויות בשבילם לאנשים שלהם ולמשפחות. שיש שם גם קצת ברזילאים אבל מכל מיני מקומות, מארגנטינה, ממקסיקו, כל מיני. קאסה לטינה, זה, אה, והרב של כל המקומות האלה זה רב משותף, כאילו שזה, ואני בקשר עם הרבנית בלומה שזאת אשתו, אבל לכל אחד יש עוד רבנים חוץ מהרב לנקובסקי. וקאסה לטינה. קאסה לטינה זה עמותה שנפתחה לא מזמן עם הרב ריצ'רד קאופמן. אנחנו עשינו כבר פעילויות ביחד כמדריך, הוא היה מדריך של סיורים אבל עכשיו הם יש להם עמותה שגם עשינו כמה פעילויות, עוד מעט תראו שיש, מקבלים את כולם מכל הגילאים, מסורתיים, דתיים, חילונים, חלק בתהליך גיור והם שוכרים אולם בבית בפלמ"ח, שפעם בשבוע גם יש להם שיעורי תורה עם טעימות. עולמי. זה עוד עמותה שכולל אברכים שמנסים לקרב את הצעירים ליהדות, כמה שהם יכולים, עובדים גם עם אולפן עציון. זה לא פשוט לעבוד עם הצעירים, לקרב אותם, כי זה לא צעירים דתיים, כאילו יש להם חלק נטייה וחלק לא, שהם יושבים בתלפיות מזרח. לתת ללב עמותה שעושה חסד, בעיקר עם משפחות צעירות, אין להם גם מקום קבוע. וקהילה לטינה. עם קהילה לטינה אנחנו עשינו הרבה דברים ביחד, והקהילה לצערי עכשיו לא קיימת, ואני לא ידעתי אם כן להכניס את זה או לא, הרוב צעירים עבדו מאוד יפה ביחד, אבל הכנסתי את זה כי זה ב-24' כן עבדנו ביחד, ודווקא אתמול יצר קשר איתי דוד גנדלוביץ' שזה ראש.. היה ראש קהילת הלטינו שהם עדיין עובדים כעמותה ומנסים לגייס תרומות בשביל פורים, ושמעו על מקרה מורכב שיש לנו, והם רוצים לתרום. אז זה טוב שהכנסתי אותם.

עדי רוזנברג:

וואי, בדיוק רציתי,

עינת בן יהודה:

זה פיני, רצית להתייחס..

עדי רוזנברג:

בדיוק רציתי לשאול אם יש לכם תמיכות בעירוניות בעמותות וזה הגיע.

עינת בן יהודה:

השקף.

עדי רוזנברג:

השקף.

פיני גלינקביץ:

איזה תיאום בין המשרד לזה. כן, יש לנו תמיכות, הסעיף לא גדול. על פי קריטריונים כמובן, וזה הארגונים הרלוונטיים מתוך..

עדי רוזנברג:

רק הם מגישים או שאחרים מגישים ולא עומדים בקריטריונים?

פיני גלינקביץ:

לא, לא, מגישים הרבה, אבל לא הרבה..

עדי רוזנברג:

אבל רק מכל..

פיני גלינקביץ:

.. חלק מהסכום הגדול שיש לנו לטובת העניין. יש עמותות נוספות שקיבלו, אבל לדוברי ספרדית ופורטוגזית.

עינת בן יהודה:

ספרדית ופורטוגזית, כן.

עדי רוזנברג:

זה רק ה.. כן. אז עולה היא לא ב..

פיני גלינקביץ:

עוליי עוזר לעירייה. לא, הם לא הגישו, הם לא הגישו פשוט. מי שהגיש..

יהודה פרוידגר:

אני רוצה להגיד לך,

ויויאנה גולדברג:

עוליי מקבלים...

יהודה פרוידיגר:

מהניסיון שלי בעמותות אחרות. צריכים להגיש ספר,

עדי רוזנברג:

והם מקבלים חמשת אלפים שקל אז לא שווה.

יהודה פרוידיגר:

כן.

אלה חודוס:

עוליי מקבלים מאיתנו את המרכז שירות לעולה, ונהנים מהחדר שהם..

עדי רוזנברג:

הם יושבים במרכז שירות.

דוברת:

נכון, יושבים..

פיני גלינקביץ:

כל הסעיף העירוני לתמיכות של עמותות של קליטה זה 150 אלף. אז כמה שיגישו ואתה מחלק את זה על פי הקריטריונים.

עדי רוזנברג:

זה פירורים..

פיני גלינקביץ:

יש לנו סף תחתון כי אין טעם לתת 100 שקל...

עינת בן יהודה:

אז אנחנו לא סובלים מכפל סיוע, אבל לצורך העניין, שיתופי הפעולה שוויויאנה עושה עם עמותות, אנחנו מייצרים פעילויות משותפות. זה לדברים אחרים, לא לדברים שהם צריכים ומגישים, אבל זה לפעילויות מסוג אחר. וגם הממסד שותף בתוך הסיפור הזה..

פיני גלינקביץ:

גם בקליטה בקהילה זה חלק...

עינת בן יהודה:

נכון, הנה, גם המשרד..

עדי רוזנברג:

גם קליטה בקהילה וגם, אתם מגישים נגיד לעמותות שלנו?

שמעון שור:

אני פחות מעורב בתוך,

עדי רוזנברג:

.. אתה אומר.

פיני גלינקביץ:

אני מתנצל. לא, לא, לא, כאילו לא, אני מתנצל.

עינת בן יהודה:

עדי, אל תיקחי את זה אישית, אל תיקחי את זה אישית.

עדי רוזנברג:

קלטתי שכל פעם שאני מגיעה, הוא כאילו מכסה..

פיני גלינקביץ:

לא, לא, אז לכן אני מתנצל. לא, לא.

עינת בן יהודה:

אל תיקחי את זה אישית, אנחנו אוהבים..

פיני גלינקביץ:

הקריטריונים של המשרד הממשלתי הם..

עינת בן יהודה:

זה פשוט, את לא המצאת אותם...

פיני גלינקביץ':

הם יותר מורכבים גם כאן, הוא צודק חבר המועצה. הקריטריונים של העירייה לזה, לתמיכות.

עדי רוזנברג:

לקבלת תמיכה.

פיני גלינקביץ':

כן. כמה כסף ומה ההכנסות וחמשת מקבלי המשכורות הגבוהים, ותביא לי את הדוחות האלה, ואת האישורים והכל, ובאמת, אתה צריך למלא את זה ואישורי רואה חשבון ומעקב, וכמה מקבלים שירות בארץ וכמה בירושלים, וכולי וכולי. אבל בסדר. לא שהקול הקורא הוא קל.

עדי רוזנברג:

חכה, עכשיו נעבור עוד זה..

ויויאנה גולדברג:

נמשיך?

עדי רוזנברג:

כן. יאללה.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

אוקיי.

ויויאנה גולדברג:

פעילויות, כמה טעימות מהפעילויות המשותפות שעשינו עם ארגונים ועמותות. זאת הקהילה לטינה, שלצערי לא ממשיכים אבל אני קיבלתי בכל אופן את כל החבר'ה שלהם הם מגיעים, גם לפניות, גם לפעילויות אחרות. עשינו הרבה דברים ביחד. למשל, יריד שעשינו פעם אחת יריד אומנות ועסקים, רואים את הדוכנים וגם סדנאות ילדים וגם מוסיקה. עשינו טיול לאקווריום, טיול לגן הבוטני, עשינו גם משהו שזה פה, ערב באולינג, זה הפעילות האחרונה שעשינו ביחד, וערב סרט ודיון... ומפגשי משחק קופסה, שכל הפעילויות החברתיות האלה קצת עצרו, ברגע שאנחנו הפסקנו, אז גם זה עצר, וזה כאילו נשאר קצת כמו פצע פתוח הדבר הזה.

עינת בן יהודה:

פעילויות של הקהילה..

עדי רוזנברג:

אני לא הצלחתי להבין מה קרה לקהילה. היא התפרקה?

ויואנה גולדברג:

הקהילה, בעיות כלכליות, לא יותר מדי..

אריאל אשכנזי:

כן, ושל, אי הבנה בייעוד של, כאילו.

עדי רוזנברג:

של העמותה.

אריאל אשכנזי:

כן.

עינת בן יהודה:

בינם לבין עצמם.

עדי רוזנברג:

אבל בינם לבין עצמם הם..

אריאל אשכנזי:

כן, כן. חברי..

עינת בן יהודה:

לא, זה בינם לבין עצמם היה קושי.

אריאל אשכנזי:

אני יכול לספר על איך זה התחיל ואיך זה, מה היה התהליך בהמשך ואיך היא התפרקה, אבל אני לא יודע אם זה רלוונטי.

עדי רוזנברג:

לא, אבל בסוף אתה רואה לפי התמונות שיש צורך, שיש אהבה גדולה בין האנשים, וכאילו משהו לא קורה.

אריאל אשכנזי:

כן, כן, בהתחלה.

עדי רוזנברג:

אז כאילו, אתה אומר רק הפלטפורמה של ההתארגנות, כי כאילו הצורך והזה קיים,

אריאל אשכנזי:

כן.

עדי רוזנברג:

ממשיך להיות קיים.

אריאל אשכנזי:

כן.

עינת בן יהודה:

ועובדה שהפנייה חזרה לוויאנה להגיד,

אריאל אשכנזי:

כן.

עינת בן יהודה:

אנחנו צריכים,

עדי רוזנברג:

אנחנו רוצים.

עינת בן יהודה:

כן.

אריאל אשכנזי:

אני יכול להגיד כמה מילים אחרי זה על הקהילה לטינו.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

טוב.

וויאנה גולדברג:

זה פעילויות שעשינו ביחד, כאילו במה שראינו גם קודם, אבל חוץ מזה הם עשו דברים אחרים, כמו שיעורי תורה ודברים כאלה. שיתוף פעולה.. עם גשר. סדנאות, סדנאות חיות, פה רואים שזה סוג אחר של אנשים שמגיעים, הרבה משפחות צעירות עם הרבה ילדים קטנים, סדנת חיות בשכונת רמות, סדנת קישוטי עוגות. פה יש קישוטי עוגות, מסיבת סוכות עשינו ביחד. פה מסיבת חנוכה שעשינו, זאת הייתה האחרונה שעשינו בשנה שעברה כמובן, ושהגיעו 225 אנשים.

עדי רוזנברג:

וואו.

ויואנה גולדברג:

אז זה ממש, קהילה מאוד מאורגנת גשר.

יהודה פרוידיגר:

אבל הם עושים עוד דברים חוץ מהפעילויות שאיתנו, לא?

עינת בן יהודה:

ודאי, ודאי.

ויואנה גולדברג:

כן, כן, פרטני. אפשר לחזור.. היה טיפה שם, זה. את זה רציתי להדליק את זה. יש אפשרות?

ברכה כהן:

מה יש?

ויואנה גולדברג:

זה, רואים את זה טיפה?

ברכה כהן:

להגדיל.

יהודה פרוידיגר:

להגדיל.

עינת בן יהודה:

להגדיל!

וויאנה גולדברג:

לא, לא, לא, לראות את.. זה.. סרטון.

עינת בן יהודה:

אה, זה סרטון.

וויאנה גולדברג:

אני? לא, כי אני עברתי, בקטע שזה, אני עברתי..

ברכה כהן:

צריך ללחוץ על זה.

עינת בן יהודה:

לא, אני שלחתי את זה כ-PDF.

וויאנה גולדברג:

אה.. אז.. אוקיי. אין לנו אותו..

עינת בן יהודה:

זה ב-PDF, זה במייל כ-PDF. זה יושב בדרייב של וואן-דרייב.

וויאנה גולדברג:

אז, טוב. וכל אחד, בכל אחד מהדברים האלה יש קטע, יש סרטון שלא נראה. אתם יכולים לדמיין איך הם שרים. זה למשל, פה הם שרים אני חולם בספרדית, ככה קוראים לזה?

עינת בן יהודה:

כן.

וויאנה גולדברג:

זה מאוד יפה. אני לא אשיר.

אריה קינג:

שנייה, זה לא עוליי.

וויאנה גולדברג:

זה עוליי.

עדי רוזנברג:

זה עוליי.

ויויאנה גולדברג:

זה עוליי ביחד איתי.

אריה קינג:

זה, אני רואה את הרב, את הרב ריצ'רד פה, זה לא. זה,

ויויאנה גולדברג:

זה לא, לא.

אריה קינג:

מה זה?

ויויאנה גולדברג:

כי הוא, כן, נכון, הוא נמצא שם,

אריה קינג:

ופה ופה.

ויויאנה גולדברג:

נכון, נכון.

אריה קינג:

זה תמונה אחרת, זה עמותה אחרת.

ויויאנה גולדברג:

זה לפני, לא, לא, לא. זה עוליי..

אריה קינג:

אה, אחרי זה הם התפרקו?

ויויאנה גולדברג:

לא, לא, לא, לפני הקאסה לטינה,

אריה קינג:

קאסה לטינה, כן.

ויואנה גולדברג:

שהתחילה העמותה לפני כמה חודשים, אנחנו עברנו הרבה, הוא היה מדריך טיולים.

עינת בן יהודה:

הוא מורה דרך.

אריה קינג:

אה, הוא היה..

ויואנה גולדברג:

מורה דרך.

אריה קינג:

עושה פעילות כעובד שם?

ויואנה גולדברג:

נכון, נכון.

עינת בן יהודה:

הוא עובד, כעובד, הוא מורה דרך.

ויואנה גולדברג:

הוא עובד כמורה דרך.

אריה קינג:

אה, הבנתי, בגלל זה הוא פה ב..

עדי רוזנברג:

הוא עושה להם סיור,

אריה קינג:

הבנתי.

עדי רוזנברג:

הוא עושה להם.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

..

ויואנה גולדברג:

כן, הוא המדריך.

אריה קינג:

יפה.

ויואנה גולדברג:

היה מדריך של עוליי.

עדי רוזנברג:

הוא מדריך טיולים.

ויואנה גולדברג:

וממשיכים כאילו לעשות..

דובר:

הוא היה איתנו אפילו ב.

אריה קינג:

כן, הוא כוח חזק הרב..

ויואנה גולדברג:

פה גם, יש כמה טעימות מהרבה פעילויות שעשינו ביחד, הרבה הרצאות, בעיקר על אקטואליה ועל ארץ ישראל ועל כל מיני בעיות ועם המלחמה בכלל. מסיבות. מסיבות פורים, מסיבות, מה עוד עשינו?

עינת בן יהודה:

בחגים.

ויויאנה גולדברג:

כן, בכל מיני חגים, ופה היה שיר, לא, שלא נשמע.

עינת בן יהודה:

אוי, די עכשיו את לוחצת לי על נקודה.

עדי רוזנברג:

.. יכולים ליהנות פה מאירוע.

ויויאנה גולדברג:

אוקיי. קאסה לטינה. קאסה לטינה מאז שהתחלנו, גם פה זה, גם אצל... לא נראה, לא נורא, לא נורא, פעם הבאה.

יהודה פרוידיגר:

.. הוא הרב שלהם, זה?

ויויאנה גולדברג:

אז נראה.

פיני גלינקביץ:

כנראה שדוברי ספרדית חוגגים בירושלים.

ויויאנה גולדברג:

חוגגים ושרים.

פיני גלינקביץ:

רק בטיולים ורק בזה. מה?

ויויאנה גולדברג:

תמיד חוגגים, תמיד יש מוסיקה ושרים.

פיני גלינקביץ:

כן.

שמעון שור:

לפעמים עובדים גם.

יהודה פרוידיגר:

אז ריצ'רד הוא גם מדריך טיולים שם?

עינת בן יהודה:

הוא מורה דרך.

דובר:

הוא מורה דרך..

ויואנה גולדברג:

פה זה לא מורה דרך,

יהודה פרוידיגר:

אבל יש לו גם קהילה, לא?

ויואנה גולדברג:

פה זה כבר שיתוף פעולה עם קאסה לטינה.

עדי רוזנברג:

פה זה הקהילה שלו.

יהודה פרוידיגר:

לא, גם יש לו קהילה.

ויואנה גולדברג:

פה זה כבר שיתוף פעולה עם הקהילה לטינה, רואים דוגמה סיור בעיר העתיקה.

עינת בן יהודה:

זאת הקהילה שהוא הקים? הוא ממש הקים קהילה?

דוברת:

כן.

עדי רוזנברג:

והקהילה,

יהודה פרוידגר:

מה פירוש קאסה לטינה?

עדי רוזנברג:

זה עמותה..

עינת בן יהודה:

בית. קאסה זה בית.

עדי רוזנברג:

שנותנת שירות לכל ירושלים?

יהודה פרוידגר:

בית ללטינים?

עדי רוזנברג:

או שהיא סביב, או שהיא קהילה מקומית של איזה שכונה?

ויואנה גולדברג:

לא, לכל ירושלים.

עדי רוזנברג:

לכל ירושלים.

יהודה פרוידגר:

הוא גר בפסגת זאב אבל.

עינת בן יהודה:

כן, הוא תושב פסגת זאב, גם אימא שלו.

ויואנה גולדברג:

לא, לא, זה לא ועכשיו הקהילה לטינה גם פתחה קהילה לטינה חוץ מקהילה לטינה בירושלים, קהילה לטינה בבנימין.

שמעון שור:

בישובי בנימין.

אריאל אשכנזי:

קאסה לטינה.

עינת בן יהודה:

קאסה לטינה.

ויואנה גולדברג:

קאסה לטינה. כן, אני, הקהילה לטינה נשארה חזק בלב.

אריאל אשכנזי:

כן, כן באיזור בנימין.

ויואנה גולדברג:

כן. זה קאסה לטינה.

שמעון שור:

קאסה לטינה בבנימין.

ויואנה גולדברג:

גם יש קאסה לטינה בירושלים וגם בבנימין עכשיו הם פתחו, שזה כולל גם בפסגת זאב, אבל את זה אני לא התערבתי בזה, זה כן, זה כן קשור אליי כי זה ירושלים. טיול בעיר העתיקה שסיימנו עם פיצה.

יהודה פרוידיגר:

רגע, רגע, שנייה,

ויואנה גולדברג:

כן?

יהודה פרוידיגר:

גם פסגת זאב זה ירושלים.

ויואנה גולדברג:

לא, כן.

פיני גלינקביץ:

לא על מטה בנימין.

ויואנה גולדברג:

אבל בנימין.

שמעון שור:

יישובי בנימין.

עינת בן יהודה:

.. ויישובי בנימין.

אריה קינג:

חלק מהעיר חד וחלק.

ויואנה גולדברג:

כן. אני אומרת שזה גם כולל, כולל פסגת זאב, אבל גם בפסגת זאב מגיעים לפעילויות שלנו. פה, זה דוגמה מסיור בחנוכה, למרות שהיה קר מאוד בכל זאת יצאו. ופה זה פעילות מהשנה, אז כבר זה לא על 24', אבל הייתה דוגמה לראות איך הקהילה גדלה בבית בפלמ"ח, את האנשים שהגיעו שם. רואים את המוסיקה רק, ופה מאחורי הזמר, לא רואים אבל יש אריאל ומתופף.

עינת בן יהודה:

היינו אמורים לראות אותו מתופף, זה טעות שלי. אתה יכול לרשום בפרוטוקול ששלחתי ב-PDF במקום בזה יהיו הרבה תמונות, אני מתנצלת.

עדי רוזנברג:

תשלחי לנו את הסרטונים אבל..

ויואנה גולדברג:

לא, לא, צריכים לראות אותם.

אריה קינג:

פעם הבאה שיבוא לפה עם התוף.

אריאל אשכנזי:

מה זה?

ויואנה גולדברג:

לא, לא, גם בסרטון הזה.. לא רואים את אריאל, אני, בכל אופן..

יהודה פרוידגר:

תצרפי לפרוטוקול, תצרפי את כל הסרטונים שלא ראינו.

עדי רוזנברג:

מי שיטרח לקרוא את הפרוטוקול שלפחות ייחנה מזה.

עינת בן יהודה:

ייחנה מסרטונים.

ויואנה גולדברג:

עם חלק מהפעילויות שעשינו ביחד עם קהילה לטינה, זה כן קהילה לטינה, פעם זה היה גם עם משואה. אבל עכשיו לאחרונה עשינו רק עם משואה, שזה פה יכולים לראות, זה היה סיור למוזיאון הטבע תנ"כי, שהגיעו זה ב..

דוברת:

בית שמש.

ויואנה גולדברג:

בבית שמש כן, שהגיעו 100 השתתפו לזה פעילות מאוד יפה.

עינת בן יהודה:

את מרשה לי לזרז אותך?

ויואנה גולדברג:

כן.

עינת בן יהודה:

לזרז אותך, כי אני רוצה שנתעסק רגע קצת..

ויואנה גולדברג:

אוקיי. אז אני אמשיך.

עינת בן יהודה:

.. את האתגרים וגם שנוכל להציג..

ויואנה גולדברג:

טוב, ולתת ללב. אוקיי. סיכום הפעילויות שארגן המוקד קליטה עירוני, תשעה סיורים עם סך הכל 346 השתתפו. אירועים בחגים שש, 482 השתתפו, טוב, אתם רואים את המספרים. אתגרים.

עינת בן יהודה:

ולחשוב שלפני שנתיים זה לא היה דבר כזה.

עדי רוזנברג:

לא היה.

ויואנה גולדברג:

שנה וחצי.

עינת בן יהודה:

שנה וחצי, תודה על התיקון.

ויואנה גולדברג:

כן, זה לא היה ולא-לאט יותר מגיעים עכשיו, כאילו מגיעים אליי ואומרים, שמעתי שיש זה, כי זאת אמרה וזה אמר לי, מפה לאוזן כבר מתחילים להכיר את השירות.

עינת בן יהודה:

אז לשאלתך גם מתחילים מפה לאוזן להכיר..

עדי רוזנברג:

אז יש גם קבוצת וואטסאפ נגיד, של הודעות?

ויואנה גולדברג:

יש, יש קבוצת וואטסאפ, פה התייחסתי קצת לזה נראה לי, או לא..

פיני גלינקביץ:

הזכרת את זה אבל שיש.

וויאנה גולדברג:

יש קבוצת וואטסאפ, גם דרך לעלייה, גם מכירים, ואוקיי. אתגרים. אתגרים זה לקרב אליו את הצעירים העולים, רוקים שהם לא דתיים, שעוד לא הצלחנו להגיע אליהם ולהכיר אותם. ניסינו עם פעילות משותפת בלב העיר, שהם לא נרשמו למרות כל המאמצים, אבל לא, עדיין רוצים לעשות את זה. הבעיה של המחסור במידע בספרדית, זה אומר שיש הרבה שהם לא,

שמעון שור:

ופורטוגזית.

וויאנה גולדברג:

ופורטוגזית, כמובן, שהם צריכים להגיע כדי להבין מה הם צריכים לעשות. לא יכולים להיכנס לכל המערכת, והם לא יכולים לקרוא, אפילו כשיש מכתבים שפה יש שלג בירושלים או שיש רכבת, בעיות ברכבת, אנחנו צריכים לתרגם, לא, אין תרגום לספרדית.

עינת בן יהודה:

אמרתי בהתחלה שבעצם אנחנו, האתרים העירוניים בשפות הם באנגלית.

יהודה פרוידיגר:

לוקים בחסר.

עינת בן יהודה:

רוסית, אני לא יודעת אם הם לוקים בחסר אבל כאילו, בוודאי שמתעדפים כמובן, ככל שיש יותר כניסות, סדרי גודל. וכשיש אלפיים בסך הכל, דוברי ספרדית ופורטוגזית,

יהודה פרוידיגר:

אבל יש לזה פתרון.

אריה קינג:

כמה, כמה יש?

יהודה פרוידיגר:

אלפיים.

עינת בן יהודה:

אלפיים עולים דוברי ספרדית ופורטוגזית עד עשר שנים. 1,500 זה. אז..

יהודה פרוידגר:

אני רוצה. יש, אני נפגש בזה גם בגיל השלישי, שאנשים לא יודעים למלא טפסים מקוונים והכל. יש אצל סימה סיני בן אדם שנגישות השירות, שאפשר להתקשר ואז הוא עוזר בטלפון למלא את הטפסים. הוא ממלא בשביל מי שאיתו בטלפון. יכול להיות שצריך למצוא בן אדם, שנגיד, פעמיים בשבוע, שלוש פעמים בשבוע, משעה עד שעה יישב איתו שם, עד שינגישו את הטפסים לשפות והכל, ויהיה פתרון אד-הוק ששעתיים, שלוש פעמים בשבוע במשך שעתיים, וכל מי שיש לו קושי, יתקשר והאיש ימלא לו.

עינת בן יהודה:

היה בזמנו איזשהו ניסיון של סימה סיני באמת לעשות את זה עם סיוע טלפוני.

יהודה פרוידגר:

כן. על זה אני מדבר.

עינת בן יהודה:

צריך לבדוק גם את הנושא הזה של דוברי ספרדית. תרשמי לך.

עדי רוזנברג:

אבל יכול להיות שגם זה לא עכשיו לעשות תרגום של כל אתר העירייה, אלא של הדברים החשובים שאנחנו רואים שהם זה. ארנונה.

יהודה פרוידגר:

.. נכון.

עינת בן יהודה:

אז זה מה שעושים.

עדי רוזנברג:

חמש תחומים שהם בעיקר הדברים,

יהודה פרוידגר:

ודאי, ודאי.

עדי רוזנברג:

ואת זה.

יהודה פרוידגר:

אני אומר, בינתיים בן אדם בטלפון.. כמו שמי שצריך הנגשה לחירשים, אז יש פה מישהו שיושב שלוש פעמים בשבוע, והחירש הולך איתו לפקידות ומתרגם לו לשפת סימנים..

יהונתן אמויאל:

השאלה אם הוא דובר ספרדית.

פיני גלינקביץ':

אני אגיד לך..

יהודה פרוידגר:

אז אפשר לסימה סיני להגיד לה, תעסיקי שלוש פעמים בשבוע, שעתיים כל פעם, דובר ספרדית ושיתרגם. ספרדית ופורטוגזית.. לא יודע, לנסות.

פיני גלינקביץ':

אני אגיד לך מה, תמיד שאלת השאלות, מי אחראי על הדבר הזה. האם.. לא. האם זה סוגיה של עירייה שמנגישה את השירותים שלה, כי כל הטפסים לרישום לגן ילדים, לבית ספר, לזה, הכל בעברית, שום דבר לא בשפות. האם זה העירייה שצריכה להיות אחראית, או שזה רשות הקליטה כי אם מישהו..

יהודה פרוידגר:

העירייה צריכה להיות אחראית וזה היה במחלקת, במחלקה של הלוגיסטיקה, איך קוראים לזה? של רני רהב, תקשור ו.. של רני רוזנהיים,

פיני גלינקביץ':

רוזנהיים.

יהודה פרוידגר:

סליחה. רני רהב..

עדי רוזנברג:

פער מסוים בין רני רוזנהיים לרני רהב.

יהודה פרוידגר:

כן. והוא באמת אני יודע שהוא התחיל לעבוד על עוד שפה ועוד שפה, אבל בעצם זה גם חונה באמת תחת סימה סיני ולפחות הפתרון הנקודתי צריך להציג בפניה ולחשוב על פתרון..

עינת בן יהודה:

זה משהו שאנחנו תמיד עסוקים בו, גם בחירוס אנחנו אומרים שמידע על החירוס כמו שאתה אמרת על שלג במקרה אחד, או חס ושלום במלחמה, זה סוגיה מאוד מרכזית, הסיפור של הנגשת הזה, ובוודאי שלדוברי הספרדית כי..

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

תודה.

עינת בן יהודה:

תגידי לנו מה הדגשים לשנה, לשנת '25.

ויואנה גולדברג:

להמשיך?

עינת בן יהודה:

כן, תדלגי על זה.

ויואנה גולדברג:

המועדון חברתי. אנחנו רוצים להמשיך עם זה. קיבלתי סטודנטית למנהיגות והתחלנו, פתחנו מועדון חברתי. אני מאוד שמחה ומקווה מאוד שנצלח, כדי..

יהודה פרוידיגר:

איפה המועדון?

ויואנה גולדברג:

זה בגינות העיר. זה בטלבייה ובמרחב החברתי. עשינו בינתיים פגישה אחת, התחלנו לדבר על הטלפון חכם, ובעיקר למבוגרים.

יהודה פרוידיגר:

איך מגיעים מבית וגן לגינות העיר?

עינת בן יהודה:

לא, לא, רגע, רגע, תכף בית וגן. עוד שנייה, אסתר פה? היא מנהלת מוקד בית וגן שם אמרנו יש את הריכוז הגדול ביותר. שם יש פעילות ממוקדת... לאוכלוסייה, תכף אסתר תציג.

אריה קינג:

אוכלוסייה חרדית שם. וזה כללית.

עינת בן יהודה:

כן.

ויואנה גולדברג:

פה זה כללי, כן.

אריה קינג:

כן, כן.

ויואנה גולדברג:

בכל ירושלים יש צורך אנחנו מרגישים את הבדידות של אנשים שממש צריכים להתחבר. גיוס מתנדבים דוברי ספרדית שגם אנחנו מנסים.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

מושכת הרבה בחורים ושם אחר כך נשארים ומתחתנים ויש...

אריה קינג:

מתחרים בצרפתים..

יהודה פרוידיגר:

... מקלקלים אותם.

אריה קינג:

שמו מקלות.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

גברת מימון שמעת? הוא אומר בגלל הצרפתים שיש בבית וגן, שמים מקלות לדוברי ספרדית. אני מקווה שתגידי מה עשינו לדוברי ספרדית.

אריה קינג:

הם מתחרים, הם מתחרים שם יש להם תחרות קשה.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

לא, זה אפילו לא תחרות..

אריה קינג:

בין ספרד לצרפת שם.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

הפער הוא הרבה יותר..

ויואנה גולדברג:

להמשיך בשיתופי פעולה, לחזק את זה עם כל המעורבים בעניין ולקדם גם את המענים לרכישת שפה, עברית, שזה בעיה מאוד קשה כדי להשתלב בתעסוקה.

יהודה פרוידיגר:

מה עם הגדלה של..

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

אין להם את האולפן, כמו כל משרד הקליטה?

ויואנה גולדברג:

יש אולפן, זה לא מספיק.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

זה לא מספיק.

ויואנה גולדברג:

זה לא מספיק. היום ישבה איתי אישה מברזיל, בת 67, היא פסיכולוגית, היא לא הצליחה לעשות כלום עם זה למרות שיש לה היכרות התואר והכל, היא לא הצליחה. היא עובדת כסייעת בבית ספר חינוך מיוחד, היא צריכה להחליף חיתולים לבני 15, וזה מאוד קשה לה, והיא אומרת, אני רוצה לצאת לפנסיה כבר, בת 67 ולא יכולה כי מה שהיא תקבל שם, זה לא מספיק לה כדי לשלם שכר דירה. אז זה אתגר.

עינת בן יהודה:

תודה רבה.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

ממש..

עינת בן יהודה:

אסתר באה, אסתר הגיעה כדי לעשות זום-אין על בית וגן.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

כן.

עינת בן יהודה:

אמרנו ששם זה הקהילה הגדולה ביותר.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

הכי גדולה של העולים.

עינת בן יהודה:

מי הם העולים דוברי ספרדית בבית וגן? אסתר תספר לנו וגם קצת על הפעילויות בשנה..

אסתר מימון:

אז שלום, שלום לכולם. סליחה שהגעתי רק עכשיו, אבל הכל בתיאום. אז ככה,

עינת בן יהודה:

ויויאנה, תעזרי לאסתר עם ה..

ויויאנה גולדברג:

..

עינת בן יהודה:

כן.

אסתר מימון:

אה.

פיני גלינקביץ:

אסקיפ.

עינת בן יהודה:

התמונות ששלחת והפעילויות ששלחת מוצגות פה? לא, לא ככה, לא ככה, יצאת מזה.

פיני גלינקביץ':

לא, לא. זה בתוך אותה מצגת?

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

זה באותה מצגת.

פיני גלינקביץ':

אה, סליחה..

ברכה כהן:

באותה מצגת?

פיני גלינקביץ':

סליחה, טעות שלי.

ברכה כהן:

אז הנה, אבל תלחצי על כהן ברכה הראשון, יש שם מצגת לוועדת קליטה.

עינת בן יהודה:

על ה-PDF למטה. האדום.

ברכה כהן:

נכון... פתוח.

עינת בן יהודה:

כן, בדיוק, בדיוק, תיכנסי למצגת.

אסתר מימון:

אוקיי.

עינת בן יהודה:

תעשו.

יהודה פרוידגר:

עוד לא, עוד לא, תגללו.

אסתר מימון:

עוד אחד, אולי.

עינת בן יהודה:

עוד אחד הצגה של המצגת ועוד אחד.

אסתר מימון:

לא יורד?

ברכה כהן:

לא.

עינת בן יהודה:

צריך להציג את המצגת.

אסתר מימון:

בבקשה. טוב, אז שלום לכולם. שמי אסתר מימון, יש כאלה שאני לא מכירה פה. אסתר מימון, אני האחראית על העולים החדשים של בית וגן. בבית וגן יש שתי אוכלוסיות דומיננטיות, אחד זה הצרפתים עולים מצרפת והשני זה עולים מדרום אמריקה. זה אוכלוסייה בעיקר חרדית. עבור הדרום אמריקאיים זה אוכלוסייה חרדית איכותית, אנשים ממש טובים וחמים. עכשיו, ככה, צריך להבחין בכמה דברים אצל ה.. קוראים לזה עולים מדרום אמריקה, אבל בעצם זה הרבה סוגי של עולים מדרום.. דוברי ספרדית. קודם כל זה האוכלוסייה, הקבוצה מתוך הקבוצה הגדולה הזאת, יש תתי-קבוצות. הקבוצה הכי גדולה מתחת הקבוצה הגדולה זה עולים מארגנטינה. אחרי זה יש לנו עולים ממקסיקו. אחרי זה יש לנו עולים מפנמה ואחר כך זה ונצואלה, ברזיל, קולומביה, לא יודעת מה, פרו, צ'ילה, יש לנו גם כן מצ'ילה, אבל ממש מעט מאוד. אז כל אחד, כל קבוצה כזאת של עולים רוצה לשמור על הייחודיות שלה. לא מתערבבים.

עדי רוזנברג:

לא מתערבבים?

אסתר מימון:

לא מתערבבים. זה אוכלוסיות שונות. אז ככה, אז מה שאני רציתי להגיד, חוץ מהנקודה על האוכלוסייה, איזה פעילות עשינו השנה, עשינו פעילות מאוד יפה דרך התקציב של הרב מרציאנו שקיבלנו ממש כתוספת לתקציב הרגיל שלנו, של ה.. איך אומרים? של השוטף שלנו. והפעילות שאנחנו עושים מתחלקת לשלוש קבוצות של פעילות. קודם כל דגש על הילדים, פעילות עבור

הילדים, בקיץ עשינו הפנינג לילדים בכל התקופות. עשינו יציאה לבריכה, עשינו הרבה-הרבה דברים. הנקודה השנייה זה פעילות לנשים. נשים הן צריכות קודם כל זה משפחות שהן פה נמצאות לבד, בלי עורף של אף אחד. המשפחות לא נמצאות, זאת אומרת, ההורים, המשפחה הרחבה לא נמצאת פה. אז זה נותן להם פשוט חוזק, זה נותן להם עוגן,

עינת בן יהודה:

תחושת שייכות.

אסתר מימון:

שייכות, משתתפות לכל הפעילויות שהן יכולות, וזה מאוד-מאוד תורם להן.

עדי רוזנברג:

וגם פה את לא מזמינה את המגוון? כאילו גם מברזיל וגם מארגנטינה וגם?

אסתר מימון:

לא, זה לחוד. עכשיו,

עדי רוזנברג:

לחוד לנשים מארגנטינה,

אסתר מימון:

זה לחוד, נכון.

עדי רוזנברג:

לנשים מברזיל, לנשים..

אסתר מימון:

נכון. זאת אומרת אני לא מגדירה את זה ככה, אבל לפעמים יש כאן ערבוב, אבל לא כאילו מערבבים את הקהילות. יש למשל, אני עושה פעילות

עינת בן יהודה:

זה לא.. של אסתר.

אסתר מימון:

לארגנטינאיות, יש כמה נשים ממקסיקו שמגיעות, יש כמה אבל זה לא עבור. אם אני עושה פעילות למקסיקניות, הארגנטינאיות לא מתערבבות עם המקסיקניות כי זה שני סוגים שונים.

עינת בן יהודה:

אני אגיד

אסתר מימון:

ויש ניואנסים, ויש ניואנסים שאפשר להבין אותם. מי שמתוך המגזר מבין טוב-טוב מאוד מה הניואנסים.

עינת בן יהודה:

בדיוק. אני אגיד שכאילו גם, בזמנו הגיעו אלינו ואליי ואל פני נציגים מקהילות, ועד שלמדנו,

עדי רוזנברג:

את ההבדלים ביניהם.

עינת בן יהודה:

שמקסיקו לא יילך עם ארגנטינה וזה לא יילך עם זה, ושלכל קהילה יש את הנציגים שלה והמנהיגים שלה והכל, זה..

עדי רוזנברג:

לא, נציגים ומנהיגים זה ברור, אבל כאילו אין מאפיינים שהם דומים וניתנים כאילו לחיבור? זה לא..

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

זה רק השפה.

עדי רוזנברג:

אז זה סתם כאילו אנחנו אומרים,

עינת בן יהודה:

רק השפה.

עדי רוזנברג:

דרום אמריקה,

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

כן, בדיוק.

עדי רוזנברג:

כי זה אין לזה שום..

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

זה רק שפה.

עדי רוזנברג:

זה כמו שנגיד אירופה.

עינת בן יהודה:

נכון.

עדי רוזנברג:

אין לזה..

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

לא, לא, לא בדיוק, שבאירופה יש כמה הם לומדים שפות. פה רק השפה משותפת.

עדי רוזנברג:

רק השפה משותפת,

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

משותפת.

עדי רוזנברג:

אבל התרבות ממש שונה?

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

התרבות שונה לגמרי, כן. גם אני למדתי..

פיני גלינקביץ:

עד שאתה לא חופר ואתה בפנים ואתה נתקל,

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

נכון.

עדי רוזנברג:

נראה לך מבחץ.

עינת בן יהודה:

ואתה עושה פעילות ולא באים. מי יבוא?

עדי רוזנברג:

לא, כי..

עינת בן יהודה:

אם אלה באים, אני לא בא. אם אלה באים, אני לא בא.

עדי רוזנברג:

אני רק גיליתי, אני גיליתי את זה דרך, יש לנו בדרום קיבוצים בעוטף שקיבוץ אחד זה מברזיל, קיבוץ אחד זה מארגנטינה, קיבוץ אחד זה, אור הנר זה ניר יצחק, זה זה. וכל פעם שאמרתי אתם מארג.. מה, אנחנו מברזיל, אנחנו לא מארגנטינה.

אסתר מימון:

לא, ברזיל הם לא מדברים ספרדית.

עדי רוזנברג:

אנחנו לא, אנחנו בכלל מוונצואלה, אנחנו לא..

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

בכלל.

אסתר מימון:

בכלל, זה משהו אחר לגמרי.

שמעון שור:

רקעים תרבותיים וקהילתיים..

עינת בן יהודה:

גם זה מארגנטינה וצ'ילה ביחד, וואי, וואי, רק על כדורגל לבד הם רבים, וחוף מזה זה על דברים..

עדי רוזנברג:

לא, אז חשבתי שזה רק בכדורגל הפערים, אז מסתבר שלא.

עינת בן יהודה:

זהו, שזה לא רק בכדורגל.

אסתר מימון:

אז קודם כל, אז הילדים, הנשים. והפעילויות שעבור המשפחות בקיץ, טיולים למשפחות, אז זה פחות או יותר מתערבבים. למשל היה טיול מסוים לגברים דרום אמריקאים, אז זה אני מאמינה שאני ראיתי שמתערבבים יותר, כי זה כבר יותר ייחודי.

עדי רוזנברג:

וגם דרך ילדים הרבה פעמים מתערבבים, כאילו בלי זה, לא?

אסתר מימון:

הילדים גם כן.

עדי רוזנברג:

מסייעים לחבר חיבורים.

אסתר מימון:

כן, נכון.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

כן, שהתלמוד תורה או הבית ספר מאחד אותם, שנמצאים באותו בית ספר..

עדי רוזנברג:

באותו בית ספר.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

אותו גן, אז זה מאחד אותם את הילדים, אבל המשפחות..

עינת בן יהודה:

וויאנה, אולי תעזרי לה עם העכבר רגע לרוץ עם התמונות.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

עד שנכנס לעירייה.. כיתה, חשבתי שכולם...

עינת בן יהודה:

כן, בדיוק. זה מה ששלחת? את לוחצת פה.

אסתר מימון:

תודה.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

אבל שונים לגמרי.

עינת בן יהודה:

בסדר, אז את יכולה דרך זה אולי,

עדי רוזנברג:

כן, כן.

עינת בן יהודה:

תמונות מספרות את הסיפור גם.

אסתר מימון:

פה למשל אנחנו רואים, פה שהייתה פה בחנוכה, הרקדה, פעילות לבחורות וילדות מדרום אמריקה.
פה זה, איך אומרים?

עדי רוזנברג:

הפנינג.

ג'ורדנה דיסגניולסקי:

הפנינג.

אסתר מימון:

כן, הפנינג של סוכות עבור הבחורים, בנים ובחורים של סוכות, בסוכות, סליחה. פה זה טיול של נשים מקסיקניות, סיור סליחות ועשינו גם כן הגשר הארוך, וזה נותן, זה נתן להם חיבור לארץ ישראל, כי הן לא מכירות את זה, ממש לא. זה, זה חיבור לארץ ישראל ממש, היה טיול מאוד יפה. מודרך, עם אוטובוס הלך וחזור וזה. זה למשל, סוג של פעילות של נשים ארגונינאיות שהן מכינות כל פעם כיבוד מאוד-מאוד יפה בשביל לכבד את כל הקהילה וזה ממש משמח את הלב. פעילות

לדוגמה של טיול משפחות של הקיץ. אז מה שרציתי להוסיף פה, זה סדנה קטנה בשיתוף פעולה שעשיתי בשיתוף פעולה עם רכזת נוער, שבעצם הם, המבצע היה ככה, לקחת, ללכת לקחת את הילדים אצלם בבית, להביא אותם למנהל, אלה שהיו גרים קרוב כמובן. לקחת אותם למנהל ולעשות פעילות, פעילות ציורים, שיעורי בית קצת, מה שהם היו צריכות. פעם, שלוש פעמים בשבוע זה היה מדהים, זה היה מדהים, ממש היה טוב.

דן בן טל:

כל הפעילויות גם הם בנפרד.

אסתר מימון:

כן.

דן בן טל:

למה?

אסתר מימון:

כי זה חרדים, הם לא מתערבבים.

דן בן טל:

אה, זה אוכלוסייה חרדית.

אסתר מימון:

כן.

ויויאנה גולדברג:

זה לא מרגיש את ההפרדה כל כך אצלנו, בפעילויות אחרות שהקהל לא דתי כל כך.

אסתר מימון:

כן. למרות שפה אתה יכול לראות שיש בנים קטנים, כי זה עד גיל מסוים.

דן בן טל:

אבל בעיקרון ...

אסתר מימון:

אבל בעיקר זה משחק. מה שרציתי להדגיש, שהכל, כל הפעילויות, רוב הפעילויות נעשות סביב מעגל השנה. החגים הם זמנים מאוד-מאוד מודגשים וחשובים, וסביב זה אנחנו כל פעם עושים משהו.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

אני רוצה להוסיף.

אסתר מימון:

או לנשים.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

אני רוצה להוסיף שכמו שאמרה בהתחלה אבל אני מדגיש את זה יותר, שבחגים הצורך הוא יותר גדול בגלל שבתוך הציבור הישראלי וזה, החגים כל אחד הולך, הוא מוזמן אצל האבא, אצל האח, אצל האחיות ובחול המועד סוכות, חול המועד פסח, אין.. הטיסות אי אפשר, זה מאוד יקר, אז לא הורים, לא חמי וחמותי,

אסתר מימון:

נכון.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

שום משפחה, אז ממש נשארים בבית..

אסתר מימון:

זה הקהילה.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

אז מה..

עדי רוזנברג:

זה יוצר עוד יותר בדידות..

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

בדידות, אז בגלל זה הצורך בתוך החגים ממש הוא יותר גדול וזה מדגיש מה שאומרת אסתר.

אסתר מימון:

בגלל זה הקהילה מאוד-מאוד חשובה. ואיך הם מתאספים בעצם? זה הבתי כנסיות, הם מוקד לאסוף, לאגד את כל קהילה וקהילה.

עדי רוזנברג:

לכל אחד, לכל קהילה שם יש בית כנסת?

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

כן, כן.

אסתר מימון:

כן.

עדי רוזנברג:

ורב משלה.

אסתר מימון:

למשל, אני יכולה להגיד למשל,

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

כן, כן.

אסתר מימון:

זכות יוסף זה ספרדים-ארגנטינאים, אבל הם גם מביאים גם איתם, יש גם ציבור של מקסיקנים, ונצואלה, הקהילות הקטנות יותר, ונצואלה, פנמה, קולומביה, שאין הרבה, זה לא משמעותי מבחינה מספרית אז וגם ברזיל. למשל יש לנו גם כן אחד שנמצאת ברחוב קסוטו אני לא יודעת אם אתם מכירים בתוך בית וגן, שזה רק מקסיקנים. יש לנו גם כן קהילה מדרום ספרד מאוד חשובה.

עדי רוזנברג:

רק שאלה לגבי הפעילויות בכלל.

אסתר מימון:

כן?

עדי רוזנברג:

האם הפעילויות הן, וזה סופר חשוב, של יצירת השייכות ושה רק עליהם או שיש גם איזושהי לפחות פעילות אחת בשנה, שהמטרה היא להפגיש דווקא עם אוכלוסייה ותיקה, ישראלית, לנסות לחבר אותם לירושלים.

אסתר מימון:

כרגע לא.

עדי רוזנברג:

לא.

אסתר מימון:

בינתיים לא.

עדי רוזנברג:

זאת אומרת זה בעיקר לייצר מהם שייכות, זה לתת להם..

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

אבל צריך לשאוף לזה למה שאומרת.

אסתר מימון:

נכון.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

.. כאילו, לקליטה, עלייה וקליטה, לעשות פעולות..

עדי רוזנברג:

לא, זה מדהים..

אסתר מימון:

נכון.

עינת בן יהודה:

אז תודה רבה, אסתר.

עדי רוזנברג:

זה מראה על הצורך.

עינת בן יהודה:

אני חושבת שעברנו, עברנו, עוד, כן, שנייה. כן, תסכמי את ואז אני אגיד משפט.

אסתר מימון:

כן. לא, רק שאולי-אולי מה שהייתי מדגישה, חוץ מהפעילויות שכבר אנחנו ראינו שזה, איך שזה תופס ואנחנו מארגנים את זה ואיך אנשים מגיעים לזה, אבל הייתי בכל זאת, אם הייתי רוצה לחדש ולהוסיף דברים, הייתי שמה דגש על הילדים, ובודקת את האפשרות לבחור.. לייצר סוג של מרכז למידה עבור הילדים דרום אמריקאים..

עדי רוזנברג:

אנחנו, יש לנו על זה פגישה.

עינת בן יהודה:

היא לחשה לי פה באוזן.

עדי רוזנברג:

אני בדיוק אמרתי לה, תקשיבי, זה נראה לי אחד מהמוקדים שצריך לפתוח שם..

אסתר מימון:

ועוד משהו שצריך להתחיל לקחת בחשבון, איך אני לא יודעת, אבל מתחילים כמו שבצרפתים זה קיים כבר מזמן, אצל הדרום אמריקאים, הנוער המתבגר מתחיל להביא סימנים של..

עדי רוזנברג:

מחוברים, איפה אתה מקים את מועדון מחוברים?

פיני גלינקביץ:

בצד השני של העיר..

אסתר מימון:

סימנים של נשירה ואולי כבר צריך להתחיל לחשוב על איזה משהו.

עינת בן יהודה:

רגע, אני אגיד משהו של מאחורי הקלעים, שאסתר הציפה בתוכניות העבודה, את היית?

דוברת:

אין לך שתי קבוצות? אין לך שתי קבוצות במחוברים?

עינת בן יהודה:

כשאנחנו רוצים אבל זה צריך להיות בשל מספיק.

פיני גלינקביץ:

צריך לפנות אליי...

עינת בן יהודה:

כשאסתר הגישה לי תוכניות עבודה. כן, בדיוק. אסתר הגישה את תוכניות העבודה לשנה הבאה והיא שמה פוקוס על נוער. אני שאלתי את פיני את השאלה הבאה: מה הסיכוי שנוכל לקבל את אותה מעטפת של מחוברים, והוא אמר לי לכתוב לך ולפנות אלייך, אבל..

פיני גלינקביץ:

הוא ענה, בוא נרים את, או נתחיל בזה ואז נפנה אלייך.

עדי רוזנברג:

סבבה.

פיני גלינקביץ:

כי יש אולי מקומות שבהם לא הרימו את זה ואז.

עדי רוזנברג:

נכון. בסדר. אז אני כבר מודיעה לך שיהיה מקומות שלא יצליחו להרים את זה.

עינת בן יהודה:

טוב, זה אומר שככל שתהיי זריזה,

עדי רוזנברג:

תודה רבה.

עינת בן יהודה:

ככל שתהיי זריזה, כן.

פיני גלינקביץ:

מחברים זה תוכנית שמשרד הקליטה יצא איתה למועדון לנוער עולה, שפועל כדי שהנוער לא יסתובב ברחובות וכולי ולא תהיה להם פעילות..

עינת בן יהודה:

תוכנית מניעתית.

עדי רוזנברג:

עכשיו אנחנו בעצם מתקצבים את הרשות המקומית בשביל, זה גם תקציב לכוח אדם, לרכז מועדון, למדריך.

עינת בן יהודה:

מדריך.

עדי רוזנברג:

וגם תקציב לפעילות.

יהודה פרוידגר:

באיזה סדר גודל של כוח אדם?

עדי רוזנברג:

זה..

יהודה פרוידגר:

לא, אנשים..

עינת בן יהודה:

מרכז במשרה מלאה. פותחים עכשיו בפסגת זאב, ממש אתמול נבחרה רכזת. אז.

עדי רוזנברג:

רכזת במשרה מלאה ועוד.

עינת בן יהודה:

כן. זה משרה מלאה.

עדי רוזנברג:

וכמובן יש אפשרות, אתה יודע, לצרף ש"ש, בנות שירות מילואים.

יהודה פרוידגר:

לא, אני יודע השאלה, נגיד מרכז במשרה מלאה לכל כמה תושבים, לכל כמה עולים, לאן זה הולך.

עדי רוזנברג:

לא, זה..

יהודה פרוידגר:

אבל תמיד נותנים בסוף, ירושלים, לא מתחשבים שזה מיליון תושבים.

עדי רוזנברג:

נכון, צריך להתחשב. לא, באמת ירושלים בגודל שלה, לדעתי צריכה לקבל שני מועדונים.

פיני גלינקביץ':

לא, לכן אני..

יהודה פרוידגר:

שניים? 10.

עינת בן יהודה:

שלושה, לפחות.

עדי רוזנברג:

בסדר, אבל אני אומרת בוא נתחיל..

עינת בן יהודה:

בית וגן תאכלס מועדון אחד כמו, באמת ושם צריך גם לחשוב איך מתקצבים בנים ובנות בנפרד.

עדי רוזנברג:

ותגידו, ופלא יש להם בבתי ספר?

אסתר מימון:

כן. פלא יש.

אסתר מימון:

פלא יש. אבל פלא זה..

ויויאנה גולדברג:

אבל זה לא מספיק.

עדי רוזנברג:

הם לא?

פיני גלינקביץ':

.. לימודים..

עדי רוזנברג:

לא, זה בסדר שזה לא מספיק, אבל מעניין אותי אם הם הולכים, אם זה נותן מענה שקשור ללימודים.

אסתר מימון:

אבל פלא זה רק לצרפתים, זה לא לדרום אמריקאים.

עינת בן יהודה:

רגע, פלא זה פלא. לכל העולים מכל הארצות, אוקיי?

עדי רוזנברג:

והם ללא, אז היא אומרת שהם לא הולכים.

אסתר מימון:

אני צריכה לבדוק את זה.

עדי רוזנברג:

אז תבדקי את זה.

אסתר מימון:

עד עכשיו לא ידוע שהם הולכים.

עדי רוזנברג:

לא, אבל הם לומדים באותם בתי ספר של..

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

כן... את הבית ספר שלהם. לומדים בבתי ספר של..

עדי רוזנברג:

אין להם, אבל השאלה אם הם אחרי צהריים הם נשארים רק דוברי שפה מסוימת ודוברי שפה אחרת לא.

עינת בן יהודה:

אני לא מבינה עד הסוף את השאלה שאת שואלת אבל אני אומרת שבמוסדות..

עדי רוזנברג:

כי היא אומרת שאם הם לא הולכים והוא אומר שהם במוסדות הם ביחד. אז זה אומר..

עינת בן יהודה:

הם במוסדות ביחד?

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

בוודאי, אין להם את המוסדות שלהם. לא כמו, אין להם את .. שלהם.

עדי רוזנברג:

אז צריך לראות מי לא הולך..

עינת בן יהודה:

אין להם את ה... שלהם.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

אין להם ... שלהם.

עדי רוזנברג:

לפעמים, אני תמיד שאומרים לי, טוב, מגיעים זה וזה, אני אומרת מעולה. ומי לא מגיע? אז בפלא גם.

פיני גלינקביץ:

לדעתי היה בין הראשונים היה..

עינת בן יהודה:

בית וגן. בית וגן יש, זה אחד מהמוקדים הכי גדולים, יש לנו שלושה מוקדים של פלא בירושלים, שהוא עובד עם מספר בתי ספר.

עדי רוזנברג:

מה?

עינת בן יהודה:

רגע, רגע.

עדי רוזנברג:

.. מה..?

יהודה פרוידגר:

גזר.

עדי רוזנברג:

לא, אז גזר לדעתך, תן לי לבדוק, לדעתך גזר שייכת.. לדעתך זה שייך..

עינת בן יהודה:

אסתר, רגע, כדי לסכם את הנקודה שלנו, אנחנו, גם הסיפור של תלמידים ביסודי,

אסתר מימון:

כן.

עינת בן יהודה:

וגם בסיפור של נוער עולה,

אסתר מימון:

כן.

עינת בן יהודה:

זה דגשים ל-25', לראות איך אנחנו מחזקים בעצם את .. גם נעשה בדיקה בפלא, אוקיי? ותבדקי,

עדי רוזנברג:

תבדקי כאילו..

עינת בן יהודה:

מי הילדים ו.. כי זה, בבית וגן לפני שהתחלנו עם הצרפתים, היינו עם אמריקה לטינית, זה לפני שמשדך הקליטה עשה את השינויים.

פיני גלינקביץ:

זה התחיל.

עינת בן יהודה:

זה התחיל עם אמריקה לטינית ועם יוצאי אתיופיה ובוכרה...

עדי רוזנברג:

כן.

אסתר מימון:

בסדר, אני אבדוק.

עינת בן יהודה:

וגם הסיפור של מועדון נוער עולה ותוכנית לתגבור לימודים, אנחנו נשב על זה, ונראה מה האפשרויות.

אסתר מימון:

נכון..

עדי רוזנברג:

וגם אם כבר באמת, אני חושבת שאחד מהדברים בהקשר של פעילויות וכולי, זה היכולת להנגיש מידע לזכויות, כדי שהם יידעו..

אסתר מימון:

זה אני עושה.

עדי רוזנברג:

אז את בקשר עם דפנה שלנו? עם דפנה?

אסתר מימון:

דפנה, לא. מי זאת דפנה?

עדי רוזנברג:

דפנה היא היועצת במרחב ירושלים, דוברת ספרדית.

אסתר מימון:

כן?

עדי רוזנברג:

והיא ממש יכולה להגיע אליכם למוקד ולהעביר לכם. את עושה איתה? את מכירה את דפנה?

ויואנה גולדברג:

כן, היום דיברנו גם.

עדי רוזנברג:

אה.

ויואנה גולדברג:

כן, קראנו..

עדי רוזנברג:

דפנה היא וואו, היא ראש גדול,

אסתר מימון:

מנגישה להם..

עדי רוזנברג:

מה שרק תצטרכו, בסוף היכולת באמת להנגיש להם, יש המון-המון עוד דברים שאנחנו הולכים לסייע להם כולל שקשור לתעסוקה, שקשור ללימודי עברית, שקשור ליזמות עסקית, שקשור להכשרה מקצועית, שקשור למלא-מלא סיוע, לפעמים זה גם סיוע שקשור לתוכניות ליווי לכלכלת משפחה,

אסתר מימון:

בשמחה.

עדי רוזנברג:

לתוכניות שקשורות לרווחה. מלא, מלא, מלא דברים.

אסתר מימון:

לא, כי יש עכשיו קושי, לא, יש קושי חוץ מזה שיש קושי כלכלי עכשיו כי השכירויות בבית וגן זה הון תועפות, זה רק אברכים, נשות אברכים שהן מתפרנסות בקושי-בקושי יש במה לשלם שכר דירה. זה ממש, יש מקרים שאני שומעת ואני יודעת שלא פשוטים בכלל.

עינת בן יהודה:

אני אגיד שבעקבות ככה, כל מיני שינויים שקורים במשרד, אנחנו רוצים לעבוד על חיזוק הממשקים בין יועצות הקליטה, אלינו לרשות, לעובדים ברשות, גם לפרויקטורים, גם למנהלי מוקדי קליטה, וזה משהו שככה, לפתחנו ואנחנו באמת נשמח לקדם אותו. אנחנו נעבור לעידוד עלייה. אסתר, תודה רבה.

אסתר מימון:

בשמחה.

עינת בן יהודה:

אריאל.

אריאל אשכנזי:

היי, שלום. אוקיי, אז שלום לכולם. אני התחלתי לפני חודשיים וחצי.

עינת בן יהודה:

לא מרגיש ככה, לא מרגיש ככה.

עדי רוזנברג:

איזה כיף, יש משהו יותר חדש ממני.

עינת בן יהודה:

אריאל, לא מרגיש ככה, אני חייבת להודות שמרגיש כמה, של לפחות חצי שנה.

אריאל אשכנזי:

טוב. כן, כבר יצא לי לטפל בכמה מקרים מורכבים. אז אני לא תכננתי איזה מצגת או משהו כזה, רק רציתי לדבר על כמה נקודות. בעיקר לגבי הטיפול הפרטני, כמו שוויואנה ציינה גם, פחות או יותר אותו דבר, אפילו עם צעירים שהם לא מבינים את המכתבים שהם מקבלים ולא יודעים מה כתוב. בטכנולוגיה הם בסדר, אבל הם לא יודעים מה כתוב בביטוח לאומי, אפילו שהם עשו מלא-מלא אולפנים, זה מילים של מאוד-מאוד כאילו, שלא משתמשים ביום-יום. וכבר כשהם רואים טקסט ענק באותיות בעברית הם לא מסתכלים על זה בכלל, והם מפספסים הרבה דברים. אז כבר יצא לי..

עדי רוזנברג:

תגיד, אבל הם לא עושים היום עם הגוגל.. ?

אריאל אשכנזי:

לא הכל, לא הכל אפשר.

יהודה פרוידגר:

לא הכל מטרנסלט.

אריאל אשכנזי:

לא הכל זה נותן.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

יש פתאום איזה עיוורון..

אריאל אשכנזי:

כן, כן. לא הכל.

ויויאנה גולדברג:

זה לא מדויק.

אריאל אשכנזי:

כבר אני חודשיים ויצא לי לטפל במלא דברים, כמו שוויויאנה עושה ביטוח לאומי לאפס את הטופס, למלא בשביל הבן אדם, אפילו צעיר, או הנחה בארנונה או דברים כאלה, שכן, בהתחלה זה קשה, אין להם מושג, אפילו הם לא יודעים להבדיל בין משרד הקליטה למשרד הפנים, לעירייה. זה לוקח זמן עד..

עינת בן יהודה:

אנחנו רואים לאורך השנים, אריאל, לא רק כשהם חדשים, גם בהמשך, יש חוויה של דיסאוריינטציה, זה כאילו חוסר הבנת המערכות,

עדי רוזנברג:

כי הן פועלות שונה לגמרי ממה שהם מכירים.

עינת בן יהודה:

אבל זה חריף ובולט יותר עם אנשים שמגיעים מדרום אמריקה, מאשר עם,

עדי רוזנברג:

אירופה.

עינת בן יהודה:

מאירופה, מצרפת ומארצות הברית ומרוסיה אפילו.

עדי רוזנברג:

כנראה זה יותר שונה.

עינת בן יהודה:

אנחנו מוצאים חוויה של כאילו חוסר אונים מאוד גדול, שלפעמים הם מתסכול גדול פתאום אומרת לי, הם רוצים לעזוב, הם רוצים לעזוב.

עדי רוזנברג:

וואו. אבל אתה, כשאנחנו נותנים לך את ה.. אתה מקבל בכספת את השמות, אתה מתקשר אחד-אחד באופן יזום, אומר, שלום, אני אריאל, הפרויקטור לדוברי ספרדית? כאילו.

אריאל אשכנזי:

כן.

עדי רוזנברג:

זאת אומרת באופן יזום אתה יוצר את הקשר.

אריאל אשכנזי:

אני, ככה. ככה, אני מקבל מיילים מהסוכנות,

עדי רוזנברג:

גם מהסוכנות שזה עוד לפני שהם.

אריאל אשכנזי:

כן, עוד לפני שהם מגיעים. רשימה של עולים, אני מסתכל אם זה מדינה רלוונטית אליי, ואני שולח מייל, כי אני מקבל רק את המייל, עדיין אין להם כאילו מספר ישראלי,

שמעון שור:

טלפון.

אריאל אשכנזי:

למרות שאני יכול לשלוח הודעה בוואטסאפ אבל אני שולח מייל. והם, עם כל מה שאנחנו עושים, כל מה שאני יכול לעזור להם, עם המספר שלי, והם מתקשרים, ואני כבר כאילו, השבוע יש לי קבעתי כמה פעמים ללכת לפתוח חשבון בנק, ביטוח לאומי, יש לי כמה מפגשים כאלו, ליוויים. וגם מדפנה

אני מקבל פניות, כאילו יש את העולה הזה שהוא צריך עזרה בזה, עזרה בזה, מתקשר, קובע פגישה, מה צריך לעשות, מסודר. ויש הרבה עניינים שאני מגלה תוך כדי עבודה, אני לא יודע לטפל בכל מיני דברים, מה עושים. שואל את שמעון, שואל את ויויאנה, שואל את הפרויקטורים הוותיקים, מלא דברים שאני עדיין לומד. ותמיד יהיו דברים ללמידה. זה, כן.

יגאל שטיינמן:

אני רוצה קצת לחזק את מה שאריאל אומר, שאמנם אין לנו עובד סוציאלי דובר ספרדית ברשות הקליטה, אבל יש לנו קודם כל צוות מיצוי זכויות שנותן מענה בספרדית, וגם אריאל ו-ויויאנה לפעמים מטפלים במקרים שהם מאוד-מאוד מורכבים, מקרים של רווחה לפחות עד החיבור ולפעמים גם לאחר מכן, מחיבור לרווחה ומקבלים את ההדרכה, מקבלים את התמיכה, אבל הם כמעט מנהלים את התיקים האלה באופן מאוד-מאוד מקצועי. ולגבי דוברי ספרדית אמנם אין הרבה מקרים כאלה, אבל כל מקרה כזה הוא מאוד-מאוד מורכב,

עינת בן יהודה:

ממש. כן.

יגאל שטיינמן:

ודורש הרבה מאוד.. אינטנסיבית והם על זה כמעט 24/7.

עינת בן יהודה:

מה הצפי, מאיפה יגיעו השנה?

עדי רוזנברג:

רגע, אבל אתה גם עוסק בעידוד, זה?

אריאל אשכנזי:

כן.

עדי רוזנברג:

אוקיי, ו...?

אריאל אשכנזי:

זה.

יגאל שטיינמן:

זה הבסיס.

אריאל אשכנזי:

עדיין לא..

עדי רוזנברג:

אגב, יש, אתם יודעים שיש או אוגוסט או ספטמבר, יש יריד, יריד נודד והוא בכמה, הם נוסעים כאילו בכמה, בדרום אמריקה, זה כאילו כמה מקומות.

אריאל אשכנזי:

כן.

שמעון שור:

במקסיקו, בארגנטינה.

עדי רוזנברג:

כן. הם עוברים כאילו כמה, לא, זה קשוח ברמות כי הם כאילו עושים בכמה ימים כמה ארצות, אבל כאילו זה, אם כבר.

פיני גלינקביץ':

עשינו את זה לפני שנה וחצי..

עדי רוזנברג:

וזה היה נכון? אבל היה טוב?

פיני גלינקביץ':

המספרים עולים. תראי, מבחינת אמריקה הלטינית אנחנו בארץ מספר הכי גבוה של עולים שמגיעים לירושלים.

עינת בן יהודה:

כן, נכון.

עדי רוזנברג:

בקיצור, אז..

פיני גלינקביץ':

.. לעבוד על זה..

עדי רוזנברג:

תתכונן לנסוע..

אריאל אשכנזי:

אז בחלק של עידוד העלייה אני עדיין לומד מלא דברים, כי בזה לא התעסקתי הרבה. אני כאילו בארגון משואה ארבע שנים, אני עוזר לשמואל לארגן את הטיולים וזה. התעסקתי גם בנפש בנפש תוכנית לחיילים בודדים הייתי שלוש שנים. התעסקתי באוכלוסייה אבל לא בעידוד עלייה כל כך, זה חדש בשבילי אז אני, אנחנו עכשיו, אני עכשיו מתמקד בפרויקט של קידום סושיאל-מדיה, ואנחנו מנסים לגייס איזה צוות של סושיאל-מדיה כדי שנוכל ממש לקדם את ירושלים, לא יודע, לבטל את הסטיגמות שיש על ירושלים לכל מיני אנשים, שירושלים זה לא רק כותל וחרדים ודתיים. יש מלא-מלא מעבר לזה. סרטונים על שכונות, על חינוך, על עבודה, על מקומות עבודה שאפשר להתקבל פה בירושלים, הכשרות, הכרת תארים, מישוה שהוא רופא, מישוה שהוא פסיכולוג. יש לנו כבר ואני מנסה לבנות תוכנית של סרטונים של ההסברה, לא יודע אם יקראו לזה הסברה או..

עינת בן יהודה:

שיווק.

עדי רוזנברג:

שיווק.

אריאל אשכנזי:

שיווק, שיווק, הנה זה יותר..

עדי רוזנברג:

שיווק והסברה.

אריאל אשכנזי:

שיווק. שיווק ירושלים לספרדים.

עינת בן יהודה:

וגם בניית התדמית שלה כמגוונת, שיש בה הכל.

אריאל אשכנזי:

כן. אז זה בתהליך.

עדי רוזנברג:

נגיד, אתה היית באולפן עציון? הם מכירים אותך, החבר'ה?

אריאל אשכנזי:

כן, כן, בטח.

עדי רוזנברג:

כי יש שם קבוצה חזקה.

אריאל אשכנזי:

יש לי, כתוב לי פה אולפן עציון.

עדי רוזנברג:

יפה, כי יש שם קבוצה חזקה של דוברת ספרדית.

אריאל אשכנזי:

כן, יש קבוצה חזקה ויש אפילו את הקבוצה של עלייה מוגנת.

עדי רוזנברג:

נכון.

אריאל אשכנזי:

כולם יודעים, מכירים, נכון? את העלייה המוגנת, שזה משהו מאוד רגיש. עכשיו אנחנו מטפלים במקרה מאוד-מאוד מורכב של..

עינת בן יהודה:

יוצאי התוכנית.

אריאל אשכנזי:

יוצאי התוכנית. אז כן, כבר יצא לי לפגוש אותם, ללוות אותם לבנק, להסביר להם. הם כל היום, כל יום שאני בעבודה, לפחות שתיים מהם שולחים לי הודעה על, מה כתוב פה? מה עושים פה? מה כתבו לי בבנק? איך אני מגיש זה? איך אני מה? כל הזמן. נראה לי יש איזה 15 דוברי ספרדית.

עינת בן יהודה:

גם אצל החבר'ה, בעלייה המוגנת זה גם אצל חבר'ה צעירים..

יהודה פרוידגר:

זה בדיעבד או..?

עינת בן יהודה:

מחשבה שלנו איך אנחנו מחזקים את הנושא של מיצוי זכויות לדוברי ספרדית, כדי להוריד את העומס מאריאל ו-וויאנה.

יגאל שטיינמן:

קודם כל אנחנו ערוכים לכל הקצאה שתגיע אלינו לעשות, לתת את המענה, זה בכלל לא שאלה. בסוף 24' בדשבורד היו לנו 50 מקרים מטופלים פרטנית,

עדי רוזנברג:

שהם דוברי ספרדית?

עינת בן יהודה:

של מיצוי זכויות.

יגאל שטיינמן:

שהם דוברי ספרדית, וקבוצתית נעשו שניים או שלושה אירועים, בערך 100 משתתפים בעיקר ווירטואלי אבל כן, זאת אומרת. וגם ערוכים לצאת לשכונות ולהביא את המידע גם בשכונות אם יש צורך, כל מוקד קליטה שמעוניין, יכול לבקש..

עינת בן יהודה:

מכיוון שאנחנו כבר לקראת סיום אז ככה נחזור לאריאל, לראות מה עוד חשוב, שאתה רוצה לציין, ונעבור לעוליי. אז.

אריאל אשכנזי:

אז לסיום. אני ממשיך לבנות את התוכנית, כי עדיין, יש עדיין כמה דברים ששמתי על תקציב ואנחנו נראה, מנסה לקדם, אבל עדיין יש, פתוח לרעיונות, לעידוד עלייה.

עדי רוזנברג:

נגיד,

אריאל אשכנזי:

כבר יש, כן.

עדי רוזנברג:

כל התוכניות שמגיעות לשנה לארץ, שהם עוד לא עלו, כאילו, האם יש לך תוכניות שאתה נפגש איתם?

אריאל אשכנזי:

נכון מאוד,

עדי רוזנברג:

..

אריאל אשכנזי:

אני כבר מתחיל..

עדי רוזנברג:

מסע תגלית.

אריאל אשכנזי:

כן, כן, מדרשות, ישיבות.

עדי רוזנברג:

מדרשות, ישיבות.

אריאל אשכנזי:

אז כן. יש לנו עובדת בשם אביגיל שהיא אחראית על הקשר עם התוכניות האלו, מסע מדרשות, ישיבות, אז ישבנו על..

עדי רוזנברג:

על מיפוי מי דוברי ספרדית..

אריאל אשכנזי:

כן, כן, ואנחנו מתחילים להתקשר ולקבוע פגישות. יש לנו, שבוע הבא בעזרת השם, אני הולך למדרשת, אילת השחר ברמת אשכול,

עדי רוזנברג:

אתם פשוט העיר עם הכי הרבה תוכניות כאלה.

אריאל אשכנזי:

כן, כן. דיברתי עם האחראית שם.

עדי רוזנברג:

אין עוד עיר בארץ שיש בה כל כך הרבה תוכניות.

אריאל אשכנזי:

כן, כן, ויש שם האחראית שם..

עדי רוזנברג:

קדם עלייה.

אריאל אשכנזי:

בדיוק, בדיוק.

פיני גלינקביץ:

אין עוד עיר ששמה עובד מטעמה, בתקציבה, ורק לנושא הזה,

עדי רוזנברג:

ממש. נכון.

אריאל אשכנזי:

ויש..

עינת בן יהודה:

ועוד הרבה דברים אנחנו יכולים להגיד. אין עוד עיר שעושה, אנחנו אימפריה בתחום קליטת עלייה, זה..

אריאל אשכנזי:

תודה.

עדי רוזנברג:

אימפריה על הכל.

עינת בן יהודה:

תודה, אריאל.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

תודה אריאל.

עדי רוזנברג:

אין עוד עיר בארץ עם מיליון תושבים.

שמעון שור:

שמעון. עוליי.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

עוליי.

עינת בן יהודה:

שמעון.

עדי רוזנברג:

.. זה 500 אלף.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

הוא יציג לנו..

שמעון שור:

כן. אז אולי, שלום קודם כל. אני שמעון נציג העוליי בירושלים. מי שלא יודע, עוליי פועלת ב-22 קהילות בארץ, קהילות לטיניות 66 שנים, ודווקא אני רוצה להתחיל מהנושא הזה של שיתופי פעולה על ידי הפלטפורמה הזו שאנחנו למעשה על אותו מקרה אחד עובדים אחד, שתיים ושלוש, גם העוליי מאוד מעורב, כמעט בכל מקרה קשה או קל, לא משנה. אנחנו בעצם הרשת הזו, ולמה אני אומר את זה? כי דווקא ב-24, אנחנו השתתפנו בשני ירידי עלייה, גם בארגנטינה, אני הייתי בברזיל, ושם בברזיל אנחנו קיבלנו בערך כמעט 45 ברזילאים שמתכוונים לעלות לארץ ולהגיע לישראל, אנחנו שומרים על קשר, וציינתי דווקא את הנושא של הרשת שקיימת בירושלים, כי זה לא מובן מאליו. זאת אומרת, כשאתה שומע על עולה אחד שיש לו מענה מטעם העירייה, בחלוקות שאנחנו שמענו פה ויש לו את המענה של העוליי, כי אנחנו נמצאים שם בפול שיתוף פעולה, זה לא מובן מאליו. העולה, אותו מועמד מרגיש שיש לו למעשה תומכות, יש לו, לא משנה לאיזה נושא. מה שלא יהיה, אנחנו נמצאים בירושלים ואנחנו מוכנים לקליטה שלו ואנחנו מוכנים לסייע ונוצר דיאלוג ואני חושב שזה לא מובן מאליו, בלי שאני מכיר באופן מעמיק את מה שקורה באזורים, באזור המרכז וכן הלאה וכן

הלאה. אני מכיר את הפעילות של העוליי, אין את המענים האלה, בעיקר זה פעילות חברתית תרבותית, וזה לציון באמת ..

יהודה פרוידגר:

לשבח.

שמעון שור:

לשבח, כן, כי זה לא מובן מאליו, והעולה הזה יש לו חיבוק סופר באמת, בכל מובן, בכל שעה.

פיני גלינקביץ:

מרגע הנחיתה.

שמעון שור:

מהרגע של הנחיתה,

עדי רוזנברג:

הוא אומר לפני.

שמעון שור:

לא. פיני, לפני הנחיתה. אני יכול להגיד שגם מארגנטינה וגם מברזיל, וברזיל היו 40 רופאים שבאו אליי ורצו לשמוע, לא את הפעילות האינפורמטיבית, מה אני כעולה מקבל כשאני מגיע. אלא, במה אתם עוטים אותי, איך אתם מקבלים אותי. אני שבא במצוקה, מי מקשיב לי? מי מלווה אותי? מי שנמצא איתי 24/7 זה לא מובן מאליו. אנחנו שומרים על קשר באמצעות קבוצות וואטסאפ, עוד לפני העלייה. אני יכול להגיד שהקבוצה שאני מנהל אותה מברזיל, הם כבר פתחו בינם לבין עצמם כיתת עברית, וחלק מההורים, הילדים נמצאים בנעלה ועוד כל מיני תוכניות כרגע בארץ, וכבר באיזשהו דיאלוג באיך אפשר לעזור, לא רק לירושלים, אלא בכלל ללוות את הילד כדי שבסופו של דבר, באיזשהו תהליך, גם הם יוכלו לעלות בצורה רגועה ומסודרת ומתוכננת, והם יודעים שאנחנו נמצאים פה, בירושלים זה שונה. יש איזושהי אווירה שונה ואני חושב שזה מצוין. אז אמרתי, אנחנו היינו בשני ירידי עלייה, גם בארגנטינה וגם בברזיל, זה היה מאוד, זה היה מצוין, 350 איש הגיעו לברזיל. אנשים שפתחו תיקי עלייה כבר לפני שמונה שנים וחזרו הפעם ליריד הזה, אחרי מה שקרה ב-22-23 זה לא היה. בנושא של מיצוי זכויות. השנה 24' הגיעו אליי בערך 400 איש, חלקם אנחנו במכנה משותף הם פונים לאריאל או..

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

ויויאנה.

שמעון שור:

לוויאנה, אליי, לוויואנה, אליי.. כך אנחנו..

ויואנה גולדברג:

אם אחד מאיתנו לא עונה אז..

שמעון שור:

מאוד... שאנחנו פה כולנו מתעסקים באותם השמות, גם במצוקה וגם בהצלחה, כולם נופלים על אותם השמות, וכל אחד תורם עוד משהו ואז פתאום אנחנו מדברים, רגע, אבל דיברת איתו? כן, אז, אבל גם אני דיברתי, אבל לא, אבל אני השגתי על זה, אני השגתי עוד משהו וכך אנחנו רשת מצוינת של תמיכה ועזרה. הנושאים שאנחנו, שפנו אליי בנושא מיצוי זכויות היה נושא של בריאות וביטוח לאומי, אנחנו עושים בדיוק על אותם הנושאים במשותף, עבודה ותעסוקה.. ודיוור, וכל מה שקשור, נושאים שקשורים לעירייה, וכל מה שקשור במשרדי ממשלה, ועורכי דין, זה נושא מאוד-מאוד נפוץ, נחוץ, הנושא של עורכי דין, של דוברי שפה, ספרדית,

עדי רוזנברג:

סיוע משפטי.

שמעון שור:

או פורטוגזית, בהתנדבות עד כמה שאפשר כדי ללוות, לתרגם, לסייע וכן הלאה וכן הלאה.

עדי רוזנברג:

יש אצלכם עיר מקדמת זכויות פה בירושלים?

אריאל אשכנזי:

מה הכוונה?

עדי רוזנברג:

זה תוכנית של משרד הרווחה.

יהודה פרוידגר:

לנו יש עיר מקדמת חובות..

עינת בן יהודה:

יש לנו משהו אחר.

עדי רוזנברג:

עיר מייצרת חובות.

עינת בן יהודה:

יש לנו משהו אחר, יש..

שמעון שור:

אנחנו מנהלים רשת קשר דרך הוואטסאפ של בערך 700 איש. 700 איש במעגלים של 50 שנה בארץ וגם.. חמישה ימים בארץ. אני יכול להגיד שיכול להגיע אליי עולה ותיק שנמצא פה 40 שנה עם מצוקה של ארנונה בעירייה, גם אם יש לו ילדים, הם יפנו אלינו, כי שם הם מרגישים יותר בטוחים, יותר..

עדי רוזנברג:

כמה שנים עולה מגיע לו הנחה בארנונה?

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

שנה אחת על השנתיים הראשונות.

פיני גלינקביץ':

בתוך השנתיים שנה.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

בתוך השנתיים הוא יכול להשתמש שנה.

עדי רוזנברג:

רק שנה?

עינת בן יהודה:

כן. אבל זה הנחה מאוד גדולה, של 90 אחוז.

עדי רוזנברג:

אה, 90 אחוז, זה יפה.

אסתר מימון:

אבל זה פעם אחת.

שמעון שור:

כמה דברים שאנחנו עשינו..

אריאל אשכנזי:

עולים, לא קטינים חוזרים.

שמעון שור:

כמה דברים שאנחנו שעשינו השנה.

אריאל אשכנזי:

אני לא קיבלתי.

שמעון שור:

אז אנחנו מנהלים את הרשת הזו של בערך 700..

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

מתי שאתה עלית לא היה אריאל בעירייה.

אריאל אשכנזי:

אה.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

בגלל זה.

אריאל אשכנזי:

אז אולי עכשיו אני יכול.. אני לא קיבלתי, הייתי קטין חוזר.

יהודה פרוידגר:

פעם אחת מותר לכל אחד.

שמעון שור:

אז יש לנו בערך 700 איש במיילי ליסט ובוואטסאפ. המידע שמועבר בוואטסאפ זה החל מכל מה שקשור באינפורמציה חירום אינפורמציה, כללי פעילות שהעירייה יוזמת, אנחנו יוזמים. נושא תעסוקה, נושא חינוך וכן הלאה וכן הלאה. יכול להיות נושא שקשור ליהדות ארגנטינה שזה עוד הם עדיין מאוד שומרים על איזושהי זיקה לגאווות יחידה מה שנקרא, או ברזיל או.. יש לנו סוג של עיתון שיוצא פעם בחודש מקוון עם פעילות של הקהילה הלטינית, או פעילות שאנחנו יוזמים.

עדי רוזנברג:

נגיד הדוברות של עיריית ירושלים מכירה אתכם? בשביל להשתמש בפלטפורמה הזאת,

שמעון שור:

אנחנו כרגע..

עדי רוזנברג:

לפרסם דברים של חירום בספרדית?

שמעון שור:

כרגע יוצרים את הקשרים האלה. זה בעיקר בתל אביב עושים. יש לנו שתי כיתות אולפן שלמעשה לא למידת עברית אלא יותר שיחות, יש שם אנשים שהם נמצאים, עולים שנמצאים שנתיים פה, וגם כאלה שנמצאים 30 שנה. זה מה נשמע, מה קורה, מה העניינים, איך משלמים, כמה זה עולה וכן הלאה וכן הלאה. זה אצלנו בכורש זה מתרחש, בערך יש לנו 20 איש בכל כיתה. אנחנו, עוד משהו מאוד חשוב..

יהודה פרוידגר:

ייעוץ לאיזה מסעדה. מתקשרים לאיזה מסעדה טובה ללכת, גם?

שמעון שור:

לא, לא, מביאים את הסטייקים שם בתוך.. באולפן. אנחנו מלווים,

דוברת:

הכיבוד הוא סטייקים.

שמעון שור:

138 חיילים בודדים דרום אמריקאים בכלל בארץ.

עדי רוזנברג:

וואו.

שמעון שור:

בירושלים ספציפית, אלה שנמצאים כאן, המשפחות יוצרות קשר מארגנטינה או מברזיל אלינו, לעולה, אנחנו פוגשים אותם, אנחנו מביאים להם ציוד. הם צריכים לפעמים בגדים, זה, אוכל.

עדי רוזנברג:

כמה מה-138 בודדים הם פה בירושלים?

שמעון שור:

בערך 16 חבר'ה הם פה בירושלים. כשהמשפחות מגיעות או אחד מההורים מגיע לירושלים מיד אנחנו נצמדים, אסתר או מריו, או מישהו מאיתנו נצמד למשפחה.

יהודה פרוידיגר:

ואיפה, הם פה בחופשות בבית החייל? איפה הם מתארחים?

שמעון שור:

כן, כן.

יהודה פרוידיגר:

בבית החייל?

שמעון שור:

בדיוק, בדיוק. משהו שהוא חשוב מבחינת הפעילות החברתית-תרבותית. אנחנו קיימנו ב-24', 16 אירועים תרבותיים-חברתיים, הרצאות, טיולים, הרבה בשיתוף גם עם ויויאנה, חגים, ערבי הסברה. הממוצע של השתתפות זה יכול להיות בין 120 ל-20, תלוי בנושא. אנחנו מביאים הרצאות בנושאים אקטואליים, אנחנו לפעמים זה נושא שהוא הסברתי, וצריך לעבוד עליו. נושא של, חילקנו, עשינו השנה ב-24' ימים של חלוקת מזון. התקבלה תרומה ענקית של מזון, מזון זה אומר החל מסוכר ועד פסטה מכל מיני סוגים, דרך כל הנושא של מלפפונים ושמון, ומשהו, בשווי של בערך 150 שקלים כל חבילה. זה אירוע שמתחיל מהגיוס, הגעה לכורש, גיוס מתנדבים, הכנסת השקיות, התחלת טלפונים הראשונים זה בדרך כלל אולפני עציון לחיילים בודדים. אולפן עציון, בוגרי אולפן שכבר עוברים לדיר.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

כן.

שמעון שור:

באים אלינו ולוקחים כמה שהם רוצים, חלוקה של קומקומים, אנחנו תורמים גם כן. רהיטים, מחפשים לגייס רהיטים, מקררים, ספות, מיטות, מזרנים, אולאבר, מה ש... זה פועל כל השנה במידת האפשר, אבל ארבעת האירועים האלה של חלוקת מזון. דרך אגב, בפעם האחרונה אנחנו חילקנו גם לדוברי רוסית, לרוסים ולאתיופים גם. הזמנו אותם גם כן לבוא לקבל שקיות מזון. אין פה איזשהו

סוג של קלסיפיקציה, מי יכול לקבל, כל מי שבא, וולקאם, לא בוחנים מה מצבו ולא.. מי שיכול שיבוא.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:
אם הוא בא שכנראה שהוא צריך.

שמעון שור:
זה באמת אני לא שואל גם.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:
זהו, מי שמגיע לשם..

שמעון שור:
לפעמים, אני רואה את המצב הכלכלי אז לא אחד, קחו שניים, אם צריך שלוש, קחו שלוש, העיקר שתרגישו טוב ושהכל בסדר. מה עוד? זהו בעיקרון. אנחנו, היקף הפעילות היא ענקית, אנחנו באמת פועלים כמעט כל יום בלי שעות, כי כשאתה צריך ויש מצוקה.

עדי רוזנברג:
וכולם מתנדבים?

שמעון שור:
מה?

עדי רוזנברג:
כולם מתנדבים?

שמעון שור:
כן, כולם מתנדבים.

עדי רוזנברג:
מדהים.

שמעון שור:
כל הנושא היותר מקצועי של ליווי בנושא בריאות לפעמים, על רקעים אחרים, בריאות הנפש כמו שאריאל אמר, שזה כבר ליווי לוועדות, תרגומים, אנחנו משתדלים להיות נוכחים כדי לתרגם בצורה הכי מדויקת שאפשר, אבל היו לנו כמה הצלחות, אם זה הנושא של קבלת גיור.. והכרה כנכים וזה

כבר סיוע כלכלי, זה כבר פותר מאוד זה, ולפעמים אנחנו במוקשים קשים, שזה באמת קריסיס רציני, שזה אנשים שמגיעים במצב כלכלי בלתי סביר בעליל, ומצב נפשי קשה ביותר, זה נראה שאנחנו העוגן היחיד שיש, לא רק העולה, אבל היה ממולי אז זה כמעט, ומה שאני מדבר בחדר הוא שומע ומה שהוא מדבר אני שומע ו-וויאנה בטלפון בקו. אני חושב שאנחנו עושים את המקסימום כדי לסייע לעזור, ולא לתת לטרגדיה להיות, כי כשיש כבר ילדים זו טרגדיה.. קודם כל הילדים. אני תמיד אני אומר, אם הילדים בסדר, אז אנחנו נבוא.. אבל כשהילדים לא בסדר, זה קשה. אבל בסך הכל אני חושב שהעולים, גם מבחינת תעסוקה, אני חושב לרוב באיזשהו שלב יוצאים לדרך, זה לוקח בערך שנה וחצי, שנתיים וחצי, הם מתחילים. הבסיס הראשון שמבחינת תעסוקה לנשים בעיקר, זה נושא של סיוע, סייעות בגני ילדים. זה לא המועדף עליהן, זה לא הבחירה, לפעמים זה קצת משפיל אפילו, גם כלכלית וגם עצם העבודה, אבל זה נגיש מאוד, זה נמצא כאן, זה קיים, זה קיים.

ג'ורדנה דיסגניולסקי:

דווקא אני רוצה להוסיף שבנושא תעסוקה, הפניות ממש, יש מיצוי מוחלט של העזרה שנותנים ליעוצים לקריירה בספרדית, בקרב האוכלוסייה של דוברי ספרדית ופורטוגזית, יחסית נגיד לעוד קבוצות עולים. הספקית של הדוברי ספרדית היא תמיד פול-גז מלאה, מאוד.

שמעון שור:

כן. דבר נוסף ואחרון, רק שני דברים. מהשביעי באוקטובר בעיקר שנה שעברה, אנחנו כל הקהילות שהיו בבתי מלון בירושלים, אנחנו נצמדנו אליהם בצורה של ביקורים, של כמה פעמים בשבוע, לכמה שאפשר היה בבתי המלון. בעיקר התייחסנו לקהילות דוברי הספרדית, אבל לא רק. עם חלוקה של טיטולים, חלוקת מזון, בעיקר משחקים לילדים וכן הלאה וכן הלאה, שאני חושב שזה היה מאוד-מאוד חשוב, גם ברמה האידיאולוגית ולא רק.. זה משהו שאנחנו מתכננים עם אריאל דיברנו על זה, זה לנסות לתת איזשהו פוש טיפה יותר לנושא של הכשרות מקצועיות. .. טעות שלי, התוכנית של וואוצ'רים, כי הרבה חבר'ה באים ללא מקצוע, או באים עם מקצוע וזה נדרש איזשהו סוג של הסבה, כי המציאות בארץ היא קצת שונה, יכול להיות רופאה שהיא לא מסוגלת להגיע אפילו למבחן הראשון שם כדי לעבור את זה, אבל היא, יש לה יכולת אינטלקטואלית, יותר אולי משהו אחר. אז אנחנו הולכים לתת איזשהו..

עדי רוזנברג:

אריאל, אז בוא נעשה על זה..

ג'ורדנה דיסגניולסקי:

אז החסם זה של ידיעת השפה.

עדי רוזנברג:

בוא נעשה איזה פגישה ייחודית.. ביחד עם..

ג'ורדנה דיסגניולסקי:

אין להם, יש להם קושי..

עדי רוזנברג:

אנשי מקצוע גם שלנו ונראה איך אפשר לעשות תוכנית.

אריאל אשכנזי:

כן, בדיוק.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

ברשותכם, אני אסכם שצריך לפנות את האולם, רק אני קודם כל ממש, הוועדה מאוד עשירה ומאוד..

יהודה פרוידגר:

רק שאלה אחת.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

מה?

יהודה פרוידגר:

אפשר רק שאלה אחת?

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

כן.

יהודה פרוידגר:

אני רוצה פה לפנות פשוט לכל מי שמתעסק עם התחום הזה, אני מחזיק בעירייה גם את התיקים של הגיל השלישי וגם של כל האנשים עם הצרכים המיוחדים. הגיל השלישי בעיקר לא תחום קהילה ורווחה אלא יותר הפעילות חברה ותרבות ופנאי וכל הדברים האלה. גם בכובע של תנועות הנוער, ילד, חניך בתנועת נוער, התנועת נוער מקבלת עליו, אני, בתקנת תמיכה של תנועות הנוער, כדי לעודד שילוב של ילדי עולים בתנועות הנוער מתוך אמונה שילד נקלט טוב זה הרוגע הראשון להורים כמו שאתה אמרת, ותנועת נוער זה מקום אידיאלי להיקלט, ערכים וזה. אז תקצבתי פי שלוש ילד של עולה מילד רגיל, כדי לעודד את התנועות לקלוט, אז כדאי ליידע את המשפחות ליצור קשר,

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

יפה.

יהודה פרוידגר:

או לידע את התנועות איפה יש עולים, דרך המנהלים או משהו. גם לגבי הגיל השלישי, גם זה אם יש בעיות נקודתיות, יש לנו רכזים בכל המנהלים וזה, אבל אם רואים שיש מנהל שצריך אולי באיזה חצי, רבע משרה לגיל שלישי, נגיד אולי בבית וגן כדי שייתנו פעילויות או..

אסתר מימון:

בבית וגן דרך אגב, מתחילים, זאת אומרת התחילו כבר בפעילויות עצמאיות, מועדון גיל שלישי, דוברות ספרדית.

יהודה פרוידגר:

ספרדית. יפה. אז..

אסתר מימון:

והם דווקא הן מתערבות, זאת אומרת, ארגוניאיות..

עדי רוזנברג:

הן מתערבות הזה..

עינת בן יהודה:

הם מגיעים לגיל הזה שהם אומרים, יאללה, כולנו אותו הדבר.

עדי רוזנברג:

די, מספיק.

עינת בן יהודה:

כולנו רקמה אנושית אחת.

יהודה פרוידגר:

אז זהו, רק..

עינת בן יהודה:

זה משהו בגיל הזה, זה נכנס, זה גיל הבינה, לא?

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

בגלל זה, אז לא התחלנו עם דבר תורה אבל נסגור עם דבר תורה, מפני שפיני, כל הוועדה..

עינת בן יהודה:

איך עשית את זה הפעם?

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

לא, אני חשבתי אני סומך עליו שהוא יעשה, והוא סומך עליי. אז כל אחד, אף אחד לא הכין. אבל מה שאת אומרת, יש הלכה, קראנו את זה בפרשת משפטים. יש הלכה בתורה, מפני שיבה תקום והדרת פני זקן. מפני משהו שהוא מבוגר צריך לקום, אז ברכבת אין מקום משהו מבוגר, צריך לקום, לא משנה זה, למען בני שיבה. שיבה זה 60, 70.. ויש הדרת פני זקן. זקן זה לא זקן בגיל, זקן מי שקנה חוכמה, כן, בגלל זה שרואים רב, בן אדם שהוא חכם וזה, צריך לקום גם אם הוא בן 30 או 40.

יהודה פרוידיגר:

לקום זה לאו דווקא לתת מקום לשבת.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

כן, רק לקום.

יהודה פרוידיגר:

לכבד אותו.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

אם אתה תראה כמה אנשים ככה, לפעמים אנשים אולי לא שמים, ברכבת אני, כל אולי חמש דקות אני פשוט עושה ככה, אני לא.. הם לא מבינים..

עדי רוזנברג:

כן ... שהוא עומד.

פיני גלינקביץ:

צרכים מיוחדים.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

אז למה זקן גם אם הוא לא חכם ולא שום דבר, אבל צריך, יש מצווה לקום? בוא נגיד שהוא בבריאיות ובסדר גמור? בגלל שהגיל שלו, גם אם הוא לא עשה כלום, הגיל שלו עושה את החוכמה של החיים, שגם אם הוא לא חכם במיוחד אבל הגיל עושה ש.. גם אולי הנשים בגיל השלישי שהגיעו והם

חיות... שהם הגיעו למסקנות. טוב, אני רוצה לסכם רק בדבר אחד, לפני שלוש שבועות הייתי באילת, היה פורום סגנים ומשנים בכל הארץ. ואחד מהפאנלים שהיה, פאנלים על עלייה וקליטה, אז אני אגיד את האמת, לא השתתפתי בכל הפאנלים, אבל עלייה וקליטה כמובן שאתה מחזיק תיק אני היחיד שם.

עדי רוזנברג:

בשאר הזמן הוא היה עם מגבת על..

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

לא, לא, לא, לא עד כדי כך.

עדי רוזנברג:

.. היה.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

לא, לא היה לי את הבגד ים במזוודה, לא לקחתי את זה, לא הלכתי לים, אבל .. לא השתתפתי..

יהודה פרוידגר:

היה קר, היה קר.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

אישתי הייתה איתי אז, זה היה גם עם בת זוג אז לא..

שמעון שור:

גם לקניות זה טוב.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

כן, לקניות. לקניות זה, כן. אני יכול להגיד לך שאשתי ברוך השם.. אבל בפאנל עלייה וקליטה אמרתי, אני וגם אני לקחתי את המיקרופון, דיברתי, ואני יכול להגיד ואני אומר לפיני ואני אומר לכולם, לכל הצוות, אנחנו באמת-באמת אפשר להיות גאים, גאים במה שקורה בירושלים.

עדי רוזנברג:

חד-משמעית.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

אני רואה במה שקורה בערים אחרות, המחזיקי תיק,

עדי רוזנברג:

לא מתקרב..

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

על הפנים, לא מבינים מה זה עלייה, לא מבינים מה זה, לא מבינים איך כל.. ממש. אני הייתי שם גאה לקחת את המיקרופון ולדבר, להגיד להם ירושלים ככה, ככה, ככה. אך גם ברור לשאול, היה לי הרבה שאלות, אבל אם אתם בירושלים זה כמו שגם אם אנחנו לא יודעים מה קורה שם, אבל ודאי שבירושלים כמו שמעון אמר, ודאי שירושלים, רשות העלייה וקליטה היא באמת עושה דברים נפלאים עבור העולים ולא סתם, לא סתם אנשים רצים לירושלים.

יהודה פרוידגר:

כי מציון תצא תורה.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

לא, באמת, אבל יש השתדלות, צריך השתדלות, צריך צוות ממש, בראשות פני שבאמת עולים בכל ה.. זה דבר שרציתי להגיד בסוף, בהתחלה של הסוף, לסיכום. אנחנו הבנו מכל מה שקורה בעיר, ברוך השם אני חושב שהרבה דברים גם הם בקשיים, תמיד זה קשה, תמיד אני אומר, בצרפת אין מחזיק תיק, אין שר עלייה וקליטה, אין תיק, אין אנשים, אין דברים כאלו. זה רק בארץ שיש קיבוץ גלויות, שצריך לטפל באנשים שרוצים לחזור לבית, אז זה דברים שגם אי אפשר שיהיה מענה על הכל. אז אנחנו כמו שאנחנו בציבור הצרפתי יותר אני מבין ואני יותר שאני צרפתי, אבל יש עמותות כמו קעליטה שצריך לדאוג, נגיד מסמכים, אי אפשר שהעירייה. אני, מתי שנכנסתי, זה היה עדיין בפרויקט ולא, שהאתר יהיה בעוד שפות, היו רק בשלוש שפות. עכשיו יש שש שפות, כן? ספרדית, אין מספיק אנשים כדי שהעירייה תיקח את זה, אז זה מציאות, זה לא, אי אפשר שיש עולה של עשרה אנשים שהם מאיזה מדינה, נעשה עוד אתר בעוד שפה. אבל מה שכן צריך יהיה לה, שאין פתרון לכל לעירייה, אין פתרון לכל. פני, אם אני טועה תגיד לי, אבל אני חושב שאין, יש לך הרבה יותר ניסיון, אבל אני חושב שאין, אבל אני צריך לראות איך דרך העמותות, אנחנו, גם הצרפתים עשינו דברים שלקחנו מעמותות שהם מגייסים כסף והם לוקחים מגשרים, הם לוקחים פעילים, הם לוקחים בן אדם שהוא יטפל בקעליטה נגיד, עמותת קעליטה שהיא עמותת גג של... צרפתיות, יש שם מתנדבים שלוקחים את הבן אדם לבנק, לקופת חולים, לביטוח לאומי, יש כל מיני דברים צריך לנסות לדאוג דרך העמותות, ולמה דרך העמותות גם יותר טוב? שעמותה צרפתית או עמותה לדוברי צרפתית הם מבינים יותר את הצורך גם בגלל שהם בעצמם, בדרך כלל הם עצמם עולים כמו אתה עלית מברזיל, אני עליתי מצרפת, אנחנו מבינים יותר את הצרכים ויותר קל בשבילנו, קודם כל להיות רגיש לצורך של השני, וגם למצוא את הפתרונות. אז בגלל זה, גם בעירייה, אני רואה שיש צרכים עדיין ולא, זה לא מושלם, זה לא מאה אחוז, ואי אפשר להגיע לזה, אי אפשר. אבל אני חושב שצריך לראות, אתם שאתם נמצאים על השטח ואתם יודעים בקשר לזה, לראות דרך

מה שחסר, כמובן אנחנו, העירייה תמיד תנסה לעשות עוד יותר ועוד יותר, עוד יותר טוב, אבל ננסה, אבל לראות בתוך העמותות הקיימות, לראות איך אפשר להוסיף תקן, עוד מתנדב, עוד, כדי שיקבלו את התשובות האלו. אני חושב זה ככה בשאיפה, בשאיפה הזאת צריך ללכת, וכמובן במקביל, זה לא שולל שהעירייה, שרשות הקליטה תעשה את המקסימום גם עבור, לענות על הצרכים של העולים.

יהודה פרוידגר:

רק צריך שלך יהיה תקציב לעמותות.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

יש, אבל לא, יש.

יהודה פרוידגר:

לא, לא מהתמיכות שלהם. אתה צריך שיהיה לך. לך, תקציב מראש העיר. לי, אני, נגיד, יש לי בצמיד ובגיל שלישי, חוץ מכל השוטף והכל, סכום של כסף שאני עושה קול קורא לעמותות. חוץ ממה שמגשים רגיל.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

חוץ מ..

יהודה פרוידגר:

כן, מגישים ואפשר לעזור להם.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

יש לי כבר אחד.

יהודה פרוידגר:

תעזור לעוד.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

..אתה אומר.

יהודה פרוידגר:

הם בש"ס הכל, הם יכולים לארגן מיליון כסף. המון כסף.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

טוב, אז הנה, אולי זה רעיון. אולי זה רעיון, לדוברי ספרדית.

עדי רוזנברג:

אז אם מזה, עם זה יצאנו מהמפגש הזה, זה גם..

יהודה פרוידגר:

זה לא משחרר אותך.

עדי רוזנברג:

לא, אבל אמיתי..

יהודה פרוידגר:

גם.. להביא כסף.

עדי רוזנברג:

לא, אבל בסוף גם אנחנו כמדינה, לא יכולים בלי רשות מקומית, וגם מבינים שלא יכולים בלי עמותות, ואנחנו צריכים..

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

כן, זהו.

עדי רוזנברג:

רק בשילוב הזה שעוטר את ...

פיני גלינקביץ':

אני רוצה..

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

סליחה, סליחה, חברים, פיני רוצה.

פיני גלינקביץ':

חצי מילה. שני דברים, אחד - לפעמים אלף פרחים יפרחו ולפעמים אחד עולה על השני. בקטע של העבודה עם העמותות בירושלים ובטח בתחום כאן, זה..

יהודה פרוידגר:

..

פיני גלינקביץ:

ממש, כי השיתופי פעולה הם בצורה מדהימה, דבר אחד. דבר שני, מאחר ואנחנו מכירים את המצוקה התקציבית של עיריית ירושלים, ולא תמיד הקליטה הוא מספר אחד בסדר העדיפויות, הנה, אני פונה לעיריית ירושלים, לא למשרד. השיטה שאנחנו עשוינו, התחלנו אותה לפני לא מעט שנים, זה לשים רגל בדלת, זאת אומרת, להתחיל. פעם לא היה מוקד קליטה בבית וגן, ואמרנו, בדקנו, יש צורך, לקחנו כמה שעות מפה ומשם, הכנסנו מישהי לעשר, 15 שעות, ראינו טוב והנה יש, לא מוקד, אלא מוקד-על בזה. התחלנו אותו דבר בהר חומה עם זה. אגב, גם גינות העיר הגדולה, חצי עיר מה שעשינו שמנו רגל בדלת, התחלנו ואז בשפה של העירייה זה נקרא להכניס את העירייה להיריון. זאת אומרת, באנו ואמרנו, תראו יש צורך עכשיו, הנה. אותו דבר היה כאן, באמת התחלנו במשהו מאוד קטן, כי הקהילה הדוברת ספרדית-פורטוגזית היא לא גדולה, היא לא על סדר היום של כולנו, אבל וואנס אתה נכנס ואתה מכיר ואתה יודע, אתה לומד את הדברים. אז ברגע שנכנסנו ולמדנו, אז זה נכון, זה לא בפרשת, זה לא במשפטים, אבל כשאחרון ובנינו נכנסו למשכן ולבשו את ואמר להם משה, יש לכם שבוע להיות במשכן ועם הבגדים ולהתארגן. למה שבוע? הרי אתה יכול במשך צ'יק-צ'יק ללבוש ולהתארגן וזה, וכל בגד יש לו את הזה. כדי להכיר את המקום ואת התרבות ואת הרוח וכולי. וככה מתחילים.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

..למה לא הכנתי?

פיני גלינקביץ:

ככה התחלנו גם כן.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

למה לא הכנתי?

עדי רוזנברג:

אין, פיני זה..

פיני גלינקביץ:

ככה התחלנו גם כן. ובא לציון גואל ונזכה לראות. שאלת אם עיריית ירושלים מכירה, מוקירה, עובדת, אז מקבלי החלטות, את שומעת? הוא מדבר,

עדי רוזנברג:

כמוך.

פיני גלינקביץ:

לגמרי. לגמרי.

עינת בן יהודה:

זה הרוח.

עדי רוזנברג:

מדהים.

פיני גלינקביץ':

כן.

עינת בן יהודה:

זו הרוח.

פיני גלינקביץ':

הוא עשה את הוויכוחים עם העירייה להכניס לתנועות הנוער כדי לקבל, אני זוכר את..

עדי רוזנברג:

מדהים.

יהודה פרוידגר:

טוב.

פיני גלינקביץ':

ותודה לכם שבשעות כאלה, באמת.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

תודה רבה, אני סוגר את פגישה מספר 4. תודה רבה לכולכם.